ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 114 (4364) СЕРЕДА, 18 ЧЕРВНЯ 2008 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Рішення про вступ до НАТО прийматимуть на референдумі

У понеділок Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк зустрівся з Генеральним секретарем НАТО Япом де Хооп Схеффером та взяв участь у зустрічі делегації Північноатлантичної ради з головами профільних парламентських комітетів і лідерами депутатських фракцій.

На початку двосторонньої зустрічі сторони обговорили низку питань. Зокрема, торкнулися політичної ситуації та процесів, які відбуваються в Україні. Керівник українського парламенту запевнив Япа де Хооп Схеффера у тому, що «Україна надзвичайно зацікавлена у відкритому діалозі з НАТО».

СТОР. 2

Генсек перевіряє нашу готовність

Генеральний секретар НАТО Яп де Хооп Схеффер не вважає, що РФ тисне на країни—члени НАТО у контексті співпраці України та альянсу. Про це вчора він заявив на прес-конференції за підсумками дводенного візиту до України. А в цей час територію довкола інформагентства «Укрінформ», де виступав генсек альянсу, оточили омонівці, захищаючи учасників прес-конференції від агресивно налаштованих противників вступу нашої країни до НАТО.

Япа де Хооп Схеффера запросив у гості Президент України Віктор Ющенко на квітневому саміті НАТО в Брюсселі, де альянс не задовольнив прохання України про приєднання до ПДЧ. Однак у Бухаресті Києву пообіцяли позитивне рішення. Можливо, вже в грудні. І щоб переконатися в серйозності намірів України, сюди й прибула делегація високопоставлених натовців.

СТОР. 5

КОРОТКО

❒ Між Україною та Ісламською Республікою Іран з 17 липня набув чинності Договір про видачу правопорушників.

❒ На «АзовЕлектроСталі» здійснено першу промислову плавку на новій електросталеплавильній печі ємністю 60 тонн.

❒ На шахті «Тернівська» зійшли з рейок сім вагонів.

❒ На Рівненщині викрито злочинне угруповання, яке організувало незаконне виготовлення метамфетаміну.

❒ Севастопольські енергетики попередили місцевих комунальників-боржників про можливе відключення світла на об'єктах, що подають воду і тепло.

(За повідомленнями Укрінформу).

Долю коаліції має вирішувати Конституційний Суд

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

РАНКОВЕ ЗАСІДАННЯ 17 ЧЕРВНЯ

Після виступів від фракцій глава парламенту Арсеній Яценюк оголосив про обрання заступником голови фракції БЮТ Андрія Портнова і висловив свою думку щодо існування парламентської коаліції. Голова Верховної Ради нагадав норму статті 83 Конституції, згідно з якою коаліція

депутатських фракцій створюється фракціями, а не окремими народними депутатами. І це пряма імперативна норма Основного Закону. Лише рішення фракції про входження чи вихід із коаліції є правовою підставою для припинення її діяльності чи утворення нової коаліції, наголосив А. Яценюк.

Фото **Сергія КОВАЛЬЧУКА.**

СТОР. 2

ПОДІЇ

Гірники отруїлися після аварії на сусідньому заводі

У суботу 13 робітників шахти «Олександр-Захід» у Горлівці госпіталізовані з ознаками отруєння. Під час запуску цеху із виробництва сірчаної кислоти на сусідньому ВАТ «Стирол» сталися технологічні неполадки. Ядуча хмара зачепила гірників розташованої неподалік шахти. Роботу цеху зупинено, фахівці обласної санепідемстанції взяли проби повітря і запевняють, що мешканцям міста нічого не загрожує.

СТОР. 4

Диво-школа працює на сонячних батареях

У райцентрі Овідіополь, що в Одеській області, відкрилася школа, аналогів якій в регіоні не буде ще 15 років. Диво-будинок з'явився на місці старенького навчального закладу, який міг завалитися будь-якої хвилини. Суперсучасний комплекс обладнано котельнею, що дає змогу істотно заощаджувати на його обігріванні. Вода нагріватиметься за допомогою сонячних батарей. Будівельники застосували енергозбережні матеріали та сучасні технології: у шкільній їдальні нове кухонне обладнання, а в навчальному комплексі — три комп'ютерні і два лінгафонні кабінети.

— Будівництво диво-школи стало можливе завдяки допомозі підприємців, котрі внесли чималі добродійні кошти, — сказала «Голосу України» голова Овідіопольської райдержадміністрації Наталя Чегодар, **повідомляє наш власкор В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

Хабарників на нари!

Під таким гаслом у понеділок близько сотні кримчан пікетували будинок прокуратури автономії. Причиною невдоволення став арешт міського голови Алушти Володимира Щербини, який перебуває під вартою в Києві. Люди намагалися розібратися: пана Щербину підставили чи влада нарешті всерйоз взялася за корупціонерів.

Своє бачення резонансної події оприлюднив депутат Алуштинської міськради Борис Климчук, який до 29 травня обіймав посаду секретаря цього міськвиконкому. Він заявив, що підкуп, шантаж і погрози — це ті прийоми, які використовував заарештований градоначальник. Борис Климчук зазначив, що готовий сам особисто свідчити проти В. Щербини: «Я б не говорив так про всю міськраду, бо вважаю — там є й здорові сили, які не давали йому протягом кількох місяців можливості монополізувати владу. Ми вимагаємо, щоб люди, котрі порушили закон, які займалися хабарами, поборами, вимаганнями, були заслужено покарані».

СТОР. 4

Ті, хто нехтує рішенням суду, стануть невиїзними

Осіб, які ухиляються від виконання судового рішення, у тому числі зі сплати аліментів, обмежуватимуть у праві виїзду за кордон. Про це йдеться у спільному листі міністра юстиції Миколи Оніщука та голови Державної прикордонної служби України Миколи Литвина, оприлюдненому прес-службою уряду.

Нагадаємо, що чинне законодавство, зокрема, закони «Про порядок виїзду з України та в'їзд в Україну громадян України», «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» встановлюють, що наявність в особи невиконаних зобов'язань, покладених на неї судовим рішенням, є підставою для обмеження її у праві виїзду за межі України.

У НОМЕР

Рішення про вступ до НАТО прийматимуть на референдумі

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Сьогоднішня структура українського парламенту відображає структуру українського народу. Тут ви зможете почути дуже багато різних думок. І це те, що ми називаємо демократією», — додав Арсеній Яценюк. За його словами, країна пройшла певний етап доволі складних відносин у парламенті, що стосувався безпосереднього членства України в НАТО.

«Більшістю голосів українського парламенту була прийнята відповідна резолюція, яка вперше в історії України визначає необхідність проведення референдуму, у тому разі, якщо Україна прийматиме рішення про підписання угоди з Північноатлантичним альянсом», — пояснив Арсеній Яценюк. Так український парламент тоді вийшов з доволі складної політичної ситуації, додав він.

Голова Верховної Ради висловив також сподівання, що розмова делегації Північноатлантичної ради з головами профільних парламентських комітетів та лідерами депутатських фракцій принесе позитив у двосторонні стосунки України та НАТО.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

У свою чергу Генеральний секретар Яап де Хооп Схеффер **(на знімку)** згадав історію стосунків України та Північноатлантичного альянсу. Він також відзначив демократичні процеси, що проходять в українському парламенті. «На прикладі Верховної Ради ми бачили, що в Україні означає демократія в силі», — додав Генсек НАТО. Він пояснив керівництву українського парламенту, що Північноатлантичний альянс та Україна, після Бухарестського саміту, вступають у період інтенсифікованого діалогу та взаємодії. «Але ще раз хочу наголосити, що Україна зможе стати членом НАТО виключно, якщо того забажає український народ. Я думаю, що цей візит представників Північноатлантичної ради до будинку демократії в Україні надасть нам усім великої користі, адже це можливість вільно обговорити питання наших відносин», — зауважив Яап де Хооп Схеффер.

Прес-секретар Голови Верховної Ради.

ОФІЦІЙНО

Відповідно до частини першої статті 97 Закону України «Про вибори народних депутатів України», постанови Центральної виборчої комісії від 17 червня 2008 року № 41 «Про визнання обраним народним депутатом України Даниленка В. А.» Центральна виборча комісія офіційно оприлюднює відомості про обраного народного депутата України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі 30 вересня 2007 року.

Даниленко Володимир Андрійович, 1948 року народження, освіта вища, помічник-консультант народного депутата України, проживає в місті Лебедин Сумської області, член Комуністичної партії України, включений до виборчого списку Комуністичної партії України під № 28.

Центральна виборча комісія.

Литва і Польща готові поділитися євроінтеграційним досвідом з нами

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Учасники Міжпарламентської асамблеї Верховної Ради України, Сейму Литовської Республіки та Сейму і Сенату Республіки Польща у Києві прийняли Декларацію та статут МПА, утворили комітети. В ухваленій декларації асамблея, зокрема, підтримала прагнення України стати повноправним членом Європейського Союзу й висловила готовність сприяти гармонізації вітчизняного законодавства відповідно до вимог ЄС, заохотила спільні зусилля Литви, Польщі та України у сфері енергетичної безпеки, диверсифікації джерел енергії та маршрутів їх постачання, підтримала подальше розширення міжрегіонального і транскордонного співробітництва.

Установче засідання Міжпарламентської асамблеї України, Польщі та Литви відбулося за участю глав парламентів трьох держав. Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк зазначив, що раніше парламенти співпрацювали лише у двосторонньому форматі, і тільки у 2005 році було створено МПА трьох парламентів. «Сподіваємося на те, що Міжпарламентська асамблея стане ще одним дуже важливим чинником просування України в євроінтеграційний простір і реальним механізмом співпраці по цілому переліку питань, — сказав Арсеній Яценюк. — Це повинен бути не декларативний механізм, повинен вестись активний діалог, обмін досвідом і активне вирішення проблемних питань».

Тема європейської та євроатлантичної інтеграції України була лейтмотивом зібрання. Голова українського парламенту наголосив, що в нашій державі чудово розуміють: це питання не одного дня чи навіть року. «Це складний, важкий процес. Але це та дорога, яку треба пройти і в Європейському Союзі, і в Україні», — додав керівник українського парламенту. На думку А. Яценюка, Україні та ЄС важливо мати дуже чіткі інструменти реалізації євроінтеграційних прагнень та «спільні простори», зокрема, зону вільної торгівлі, спрощений візовий режим, малий прикордонний рух тощо. Крім того, за словами Голови Верховної Ради, наша країна має брати участь у процесах, які відбуваються на теренах ЄС, зокрема в питаннях енергетичної безпеки Європи. «Україна хотіла б бути активним учасником на ринку енергоносіїв та активним посередником між тими, хто виробляє, і тими, хто споживає», — підкреслив Арсеній Яценюк.

Визначальним у роботі україно-польсько-литовської МПА є те, що вона відкрита для участі інших парламентів і готова залучати до співпраці інші національні парламенти, які поділяють цінності, викладені в ухваленій декларації. Голова Сейму Литовської Республіки Чесловас Юршенас виступив з ініціативою приєднання до МПА Білорусі. «Це наш сусід, і хотілося б бачити представництво цієї країни в таких асамблеях», — сказав Ч. Юршенас. На цю пропозицію Маршалок Сенату Республіки Польща Богдан Борусевич відповів: «Така можливість є, але демократичної Білорусі». А Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк додав: якщо будь-яка країна готова співпрацювати на основі принципів, викладених в установчих документах, вона може подати заявку, і це питання вирішуватиметься консенсусом. Але передусім має визначитися парламент тієї країни, щоб не сталося так, що «одружили, а з ким — не знають».

Керівник литовського парламенту в виступі наголосив, що Литва готова поділитися своїм досвідом євроінтеграції. «Важливо визначити пріоритети цього процесу й відразу розпочати роботу з експертами», — сказав Ч. Юршенас. Він також заявив про підтримку України в її бажанні вступити до Північноатлантичного альянсу. На думку Голови Сейму Литви, парламенти спільно з урядами мають докласти максимум зусиль для покращення бізнес-середовища та енергетичної безпеки наших країн.

Маршалок Сенату Республіки Польща Богдан Борусевич, у свою чергу, відзначив, що «вектори парламентської співпраці вже визначено». За його словами, це передусім створення умов для співпраці не лише між парламентами, а й пересічними громадянами та бізнесом. Польська делегація висловила побажання, щоб асамблея зосередилася на питаннях інтеграції України в об'єднану Європу та членства в НАТО. «Ми маємо можливість передати свій досвід Україні», — підкреслив Б. Борусевич, висловивши сподівання, що асамблея відіграє роль не лише радника, а й сприятиме набуттю Україною асоційованого членства в ЄС. А поглиблене співробітництво має охоплювати різні сфери економічного і суспільного життя.

Учасники асамблеї створили три комітети, кожен з яких очолюватиме одна з країн—учасниць МПА. У комітеті з питань європейської та євроатлантичної інтеграції головуватиме польська сторона, комітет гуманітарного і культурного співробітництва очолив представник Литви, регіонального, місцевого та торговельно-економічного співробітництва — представник України. Перші засідання комітетів відбулись одразу після завершення установчої сесії асамблеї.

Юліана ШЕВЧУК.

Долю коаліції має вирішувати Конституційний Суд

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 17 червня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Він зауважив, що у 2007 році парламент було розпущено саме з підстав індивідуального формування більшості і нині, на його думку, відбувається «дзеркальна ситуація». «Формально юридично відповідно до статті 83 Конституції України коаліція депутатських фракцій продовжує існувати», — заявив Арсеній Яценюк. І нагадав, що право офіційного тлумачення цієї норми має лише Конституційний Суд, і не менш як 45 народних депутатів мають право зробити відповідне подання до КС. «Голова Верховної Ради не піде на жодні політичні інтриги і діятиме у спосіб, визначений законом», — запевнив А. Яценюк.

Однак представники Партії регіонів Олександр Лавринович і Василь Хара на брифінгу в кулуарах парламенту заявили: глава парламенту мусив оголосити про розпуск коаліції і розпочати переговори про створення коаліції нового формату, яка буде здатна навести порядок у державі. О. Лавринович повідомив, що фракція Партії регіонів готує подання до Конституційного Суду щодо трактування норми Основного Закону про утворення коаліції депутатських фракцій. А за словами В. Хари, є два варіанти розвитку подій: або змусити главу парламенту оголосити про розвал коаліції, або ж опозиція вимагатиме відставки Голови Верховної Ради.

Першим з порядку денного депутати вирішили розглянути проект закону про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо вдосконалення регулювання відносин у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху у другому читанні, внесений Президентом як невідкладний. Цей законопроект передбачає посилити відповідальність водіїв за керування автомобілем у стані алкогольного чи наркотичного сп'яніння — від збільшення штрафів аж до позбавлення права керувати автом на строк до 10 років. Проте голосів для ухвалення законопроекту не вистачило.

Потім депутати мали розглядати проект закону про Державну програму приватизації на 2008—2012 роки в другому читанні. Проте голова комітету Олександр Ткаченко повідомив, що комітет ще не прийняв рішення стосовно нього. На погоджувальній раді О. Ткаченко заявляв, що до цього документа не надійшло жодної пропозиції, а тепер отримали три — від депутатів із Партії регіонів і КПУ. І оскільки за Регламентом ще є час для надання зауважень і пропозицій, голова комітету запропонував розглянути програму приватизації не раніше як 8 липня — після відповідного рішення комітету та висновку юридичного управління Верховної Ради. У свою чергу, регіонали нагадали про домовленість — спочатку розглядати програму приватизації, якщо вона проходить — тоді кадрові питання стосовно керівництва Фонду держмайна. Лідер фракції БЮТ Іван Кириленко підтримав пропозицію дати можливість профільному комітету зібрати всі поправки до Програми приватизації, ухвалити рішення, але розглянути це питання вже в четвер, 19 червня, а не переносити на наступний пленарний тиждень. І також у четвер розглянути кадрові питання. На цьому і зійшлися.

Наступною в порядку денному була низка соціальних законопроектів, внесених представниками опозиції, — про підвищення престижності шахтарської праці, про соціальний діалог, про встановлення прожиткового мінімуму. Але самі ж автори законодавчої ініціативи — депутати Віктор Турманов та Василь Хара — попросили головуючого зняти ці питання з порядку денного, щоб «не ставити під ніж» важливі соціальні законопроекти. Голосування за включення до порядку денного низки проектів законів також засвідчило, що в парламенті немає вдосталь голосів для прийняття рішень. У коаліції не вистачало голосів, а опозиція вперто не голосувала. Лідер фракції «НУ—НС» В'ячеслав Кириленко заявив: якщо опозиція переконана, що коаліція припинила існування, то повинна голосувати закони своєю більшістю. Але жодне рішення прийняти не вдалося. «Йдеться про ще одну політичну кризу, яку парламент переживав не один раз», — сказав Арсеній Яценюк. Він закрив пленарне засідання і скликав лідерів фракцій на ще одну погоджувальну раду.

Юліана ШЕВЧУК.

Кожен народний обранець самостійно приймає рішення

ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

Погоджувальна рада лідерів депутатських фракцій і голів парламентських комітетів вирішила розпочати пленарний тиждень з розгляду проекту закону про Державну програму приватизації на 2008—2012 роки у другому читанні. Це рішення було компромісним, щоб розблокувати роботу Верховної Ради. Арсеній Яценюк звернувся до лідерів фракцій з проханням піти назустріч опозиції для того, щоб ВР почала працювати і «запустити парламентський механізм», а всі суперечливі питання з'ясувати у робочому порядку. Цю пропозицію підтримали лідери фракцій БЮТ і «НУ—НС».

У свою чергу заступник голови фракції Партії регіонів Олександр Єфремов зазначив, що регіонали готові обговорювати програму приватизації, але спочатку хотіли б отримати відповідь на запитання: чи є у парламентської коаліції 226 голосів.

Лідер фракції КПУ Петро Симоненко повідомив, що до фракції надходять звернення від працівників обласних телерадіокомпаній, що у їхню діяльність втручаються представники СБУ і у регіонах фактично введено цензуру ЗМІ. Лідер комуністів також закликав уряд відновити переговори щодо цін на газ.

Лідер Блоку Володимир Литвин, підтримуючи розгляд програми приватизації, наполягав на тому, що депутатам варто було б отримати матеріали щодо ефективності використання коштів, уже отриманих від приватизації. За його словами, нині треба ставити питання не про приватизацію, а про реприватизацію тих підприємств, які було скуплено за ваучери.

У свою чергу голова Комітету з питань економічної політики Олександр Ткаченко (фракція КПУ) звернув увагу на те, що до профільного комітету не надійшло жодної пропозиції до закону про державну програму приватизації, ані від уряду, ані від депутатів. І запропонував перенести розгляд цього питання на наступний пленарний тиждень. На це перший віце-прем'єр-міністр Олександр Турчинов, який брав участь у роботі погоджувальної ради, відповів, що депутати не зобов'язані надавати пропозиції і зауваження до кожного проекту закону, це їхнє право. І якщо пропозицій немає, це означає, що законопроект добре підготовлений і його треба виносити на розгляд сесійної зали.

Підсумовуючи дискусію, глава парламенту Арсеній Яценюк закликав колег «не посипати голову попелом» — адже парламент працює і уже прийняв 50 законів та 240 постанов. І 80 відсотків усіх ухвалених законів та 99 відсотків постанов було прийнято всім складом парламенту, а не лише коаліцією. «Сталося те, що й прогнозували на початку роботи Верховної Ради, — кожен парламентарій самостійно приймає рішення». Глава парламенту також повідомив, що направив листи керівникам фракцій, Президентові, прем'єру із пропозицією підготувати план дій на 2008—2009 роки, який фактично буде законодавчим Актом про внутрішнє і зовнішнє становище держави, а також звернувся до прем'єра з проханням внести на розгляд парламенту пакет законопроектів щодо Євро-2012, пообіцявши виділити на розгляд цих законопроектів цілий пленарний день.

Керівник парламенту також поінформував, що мав розмову з Прем'єр-міністром стосовно внесення до Верховної Ради проекту змін до держбюджету-2008. І Юлія Тимошенко пообіцяла розглянути цей законопроект на позачерговому засіданні уряду й одразу внести до парламенту.

Юліана ШЕВЧУК.

На знімку (зліва направо): Володимир Литвин, Степан Давимука, Ігор Шаров.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Парламент підтримав національне усиновлення

Роз'яснення автора ухваленого законопроекту Миколи Томенка

Президент України Віктор Ющенко декілька разів висловлював свою позицію щодо проблем національного усиновлення. У своїх виступах він не раз звертав увагу на несправедливість стосовно заборони усиновлювати дітей особам, які не перебувають у шлюбі. Наприклад, напередодні Міжнародного дня захисту дітей Віктор Ющенко, говорячи про національну програму усиновлення дітей, зауважив, що не може погодитись з ініціативою парламенту заборонити всиновлення одиноким батькам. «На мій погляд, якщо не в першу чергу, то на рівних умовах жінка-одиначка потребує такої преференції держави. Можливо, вона буде набагато кращою мамою у своїх обставинах. Це почуття більш вистраждано, це не її вина, що в неї так склалася доля. Це має стосуватись і одиноких чоловіків», — зазначив глава держави.

Микола Томенко, як автор ухваленого Закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо усиновлення», вважає необхідним роз'яснити посадовцям Міністерства у справах сім'ї, молоді і спорту та працівникам секретаріату Президента України, які готують виступи для глави держави, що оголошена ним інформація не відповідає дійсності.

«Хочу наголосити, що чинний закон про усиновлення, автором якого я є, з метою захисту дитини від будь-яких форм фізичного чи психологічного насильства, недбалого чи брутального поводження, сексуальних зловживань встановлює підвищені вимоги для іноземців, які хочуть усиновити українську дитину. Тобто іноземцям, котрі не перебувають у шлюбі, забороняється усиновлювати дитину, що є громадянином України, за винятком, коли іноземець є родичем дитини. Наголошую, що ця заборона не стосується українських громадян, які не перебувають у шлюбі», — сказав Микола Томенко.

Він зауважив, що будь-хто з українських громадян, жінка чи чоловік, які не перебувають у шлюбі, мають повне законне право на всиновлення дітей. Сімейний кодекс України містить винятковий перелік тих осіб, які не можуть бути усиновлювачами. Це особи, обмежені в дієздатності, визнані недієздатними, позбавлені батьківських прав (якщо ці права не були поновлені), котрі були усиновлювачами іншої дитини, але усиновлення було скасовано з їхньої вини, перебувають на обліку або на лікуванні у психоневрологічному та наркотичному диспансерах, зловживають спиртними напоями або наркотичними засобами, не мають постійного місця проживання та постійного доходу, страждають на хвороби (перелік затверджено МОЗ).

«Отже, на моє глибоке переконання, український парламент, ухваливши цей закон, захистив передовсім національне усиновлення. До речі, згідно з указом Президента, 2008-й оголошено Роком національного всиновлення», — зазначив Микола Томенко.

На його думку, проблему одиноких дітей можна розв'язати, лише пропагуючи та всіляко підтримуючи національне всиновлення, а не сподіваючись на те, що іноземці вирішать проблеми українських дітей-сиріт. Тим паче, не є таємницею, що на сьогодні іноземне усиновлення значною мірою стало елементом корупції і фактично нагадує ринок з продажу дітей.

Тому Микола Томенко сподівається, що надалі посадовці Міністерства у справах сім'ї, молоді і спорту та працівники секретаріату Президента, що відповідають за цей напрям, не будуть дезінформувати Президента про неіснуючі законодавчі перепони щодо всиновлення.

ДОВІДКОВО

Законопроект про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо усиновлення був внесений на розгляд парламенту V скликання народними депутатами України, представниками всіх фракцій, які були на той час у парламенті, — Миколою Томенком, Оленою Бондаренко, Катериною Левченко, Василем Грицаком та Євгеном Філіндашем.

24 травня 2007 року цей закон прийнято Верховною Радою, але 13 червня 2007 року Президент повернув його до парламенту із своїми пропозиціями. У них глава держави пропонував вилучити із закону зміни, якими пропонувалося заборонити всиновлення дитини, яка є громадянином України, іноземцями, котрі не перебувають у шлюбі, за винятком, коли іноземець є родичем дитини. Під час розгляду цього законопроекту та пропозицій Президента у парламенті VI скликання автор законопроекту переконливо довів парламентаріям необхідність збереження такої норми, зважаючи на факти фізичного чи психологічного насильства та експлуатації дітей, усиновлених одинокими особами з-за кордону, а також звернувши увагу на те, що абсолютна більшість країн, турбуючись про своїх дітей, законодавчо обмежує всиновлення дітей іноземцями.

10 квітня 2008 року за подолання вето Президента проголосували 387 народних депутатів України. 22 квітня цей закон був підписаний Президентом України.

ФОТОФАКТ

На знімку: народний депутат України Анатолій Матвієнко бере участь у депутатському турнірі з великого тенісу, який недавно відбувся в столиці.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Такому роду нема переводу

ЮВІЛЕЙ

Учора виповнилося п'ятдесят років Івану Суслову. Це ім'я добре знайоме нашим читачам з матеріалів «Голосу України» про благодійну діяльність генерального директора агропромислової корпорації «Сквира», про приватний дитячий будинок сімейного типу, де обігріті батьківською любов'ю і піклуванням зростають 24 дітоки, зрівнених у спадкових правах з «кровними» синами Суслових.

Іван Миколайович любить повторювати слова відомого українського мецената кінця XIX — початку XX ст. Євгена Чикаленка: «Треба любити Україну не до глибини своєї душі, а до глибини своєї кишені». Це «треба» він адресує насамперед собі: його «кишеня» не для заморських маєтків, не для збирання коштовних «цяцьок» — гроші Іван Суслов вкладає в майбутнє — в дітей, у будівництво храмів, чудового ландшафтного комплексу на берегах Роставиці в селі Буках на Київщині, колись перетворених на районне звалище непотрібного мотлоху. Дивлячись на цей райський куточок, переконуєшся, що дорога в Європу пролягає не через владні вулиці столиці, а через Буки — взірець справді синівської любові до рідної землі.

Іван Суслов з багатодітної родини: його батьки не мали статків, шматок хліба, посипаний цукром, згадує Іван Миколайович, були найбільшими ласощами його дитинства, але зуміли обдарувати своїх десятеро дітей великою спадщиною — вірою в Бога, відчуттям єдиної родини, повагою до старших, ніжністю до менших, неймовірною працьовитістю і природженою кмітливістю. Дуже шкода, що Микола та Ганна Суслови не дожили до цього дня — вони б побачили і порадили б з батьківською гордістю, як примножив одержаний від них «стартовий капітал» син Іван.

«Голос України» вітає Івана Миколайовича з ювілеєм і бажає йому родинного щастя та наснаги у творенні добра. Хай не міліє ваша кишеня, а широка душа зігрівається любов'ю дружини, дітей, онучки Софійки, повагою від людей за все те, що ви робите для України. Вашому роду нема переводу!

Запорізька АЕС з початку місяця вже виробила понад 1,5 млрд. кВт–год. електроенергії *(Укрінформ)*

Лісову пожежу на двох ділянках Голопристанського лісомисливського господарства Херсонщини ліквідовано *(Укрінформ)*

У НОМЕР

РІВНЕ

Проїзд у маршрутках дорожчає

Тут з першого липня на 50 копійок зросте вартість проїзду у маршрутках — поїздка коштуватиме півтори гривні. Таке рішення прийняв Рівненський міськвиконком на прохання перевізників, котрі мотивували необхідність цього здорожчанням цін на пальне, ремонт тощо. Востаннє тарифи в Рівному підвищували у грудня 2005 року. Найбільш доступним транспортом для рівнян залишаються тролейбуси, де проїзд все ще коштує 60 копійок. Однак, як сказали міські чиновники, ніхто не може бути впевненим, що і тролейбусники не наполягатимуть на підвищенні тарифів.

Олександра ЮРКОВА.

ЖИТОМИРЩИНА

Подарунки для випускниці

На випускний вечір голова Чуднівської райдержадміністрації Андрій Данілов подарував Катрусі Антюшко із Стовпова гарну сукню. Її бабуся отримала туфлі. А ще дав грошей на квитки до Харкова: дівчина претендує на золоту медаль і мріє вступити до юридичної академії. Батько Катрусі помер, а мама тяжко захворіла, тож турботи про трьох неповнолітніх онуків узяла на себе бабуся Ніна Митрофанівна. Три десятиліття вона працювала дояркою в місцевому господарстві, а потім стала для діток і за маму, і за батька. Прагне, щоб були не тільки одягнуті й нагодовані, а й здобули освіту — одна з онук, Тетяна, вже навчається в Житомирі в державному агроекологічному університеті.

Вл. інф.

ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСТЬ

У заручників вимагали викуп

Трьох мешканців райцентру Козова протягом чотирнадцяти годин утримували злочинці на одній із закинутих будов. Від них вимагали викуп. Один з них змушений був віддати п'ять тисяч гривень, другий — автомобіль, третього, оскільки не мав чим відкупитися, зобов'язали відробити на спорудженні будинку одного з членів злочинного угрупования. Загалом банда складалася з трьох мешканців Тернополя, які полювали на людей за вказівкою свого шефа.

При час затримання працівники спецпідрозділу «Сокіл» вилучили у злочинців два пістолети іноземного виробництва, два електрошокери, дерев'яну битку, автомобіль одного з потерпілих та машину, на якій роз'їжджали злочинці. Двох з них затримано, ще двоє перебувають у розшуку. Стосовно зловмисників порушено кримінальну справу. Працівники УБОЗ УМВС України в Тернопільській області встановлюють їх причетність до інших подібних злочинів.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

ЗАКАРПАТТЯ

Полуничний фестиваль

До свята бринзи, картоплі, вина та мінеральних вод закарпатці додали ще один фестиваль — полуничний під назвою «Ягідне поле». Днями він відбувся в селі Дюла одного з «найполуничніших» районів області — Виноградівського. Сільські газдині пригощали не лише ягодами, а й варенням, компотами, джемами і навіть тортами.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

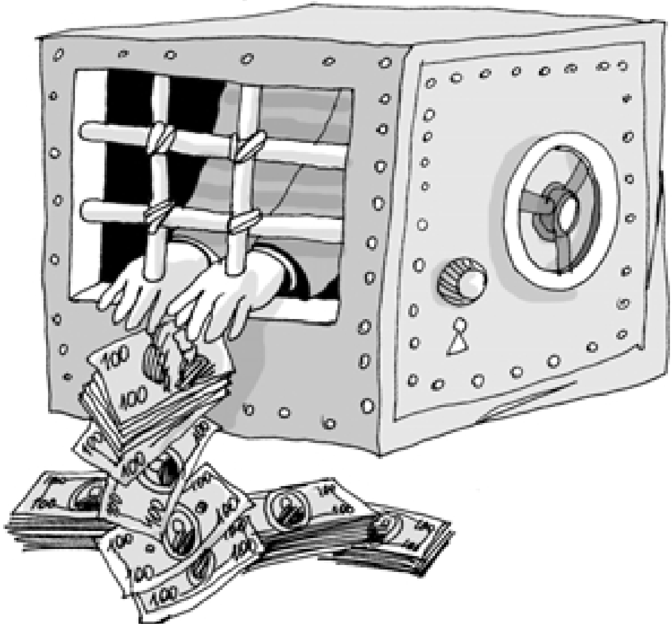
Хабарників на нари!

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Нагадаємо, минулої п`ятниці співробітники Генпрокуратури й Управління боротьби з організованою злочинністю ГУ МВС України в Криму затримали В. Щербину та двох його перших заступників Вадима Попова і Олександра Бородая за неодноразове отримання хабарів у особливо великих розмірах. Правоохоронці твердять, що цього разу алуштинські владники вимагали 50 тисяч доларів за дозвіл розмістити гральні павільйони на набережній, але потім погодилися на 20 тисяч умовних одиниць. Коли хабарників піймали на гарячому, ті провину заперечували: мовляв, їх підставили. Але у сейфі міського голови Алушти, окрім грошей, знайшли підозрілі записи: хто, скільки приніс і за що.

Обвинувачі з Генпрокуратури наполягали підозрюваних взяти під варту, щоб вони не змогли ухилятися від слідства. Триматимуть арештантів у Лук`янівському СІЗО міста Києва. Відповідне рішення днями ухвалив Печерський районний суд столиці.

Жваво обговорюють проблему корупції і в сусідньому Партеніті, де під час отримання рекордного для України хабара у 5 мільйонів 200 тисяч доларів затримали голову селищної ради Миколу Конєва. Як повідомив у Сімферополі міністр внутрішніх справ України Юрій Луценко, за дві земельні ділянки площею 17 га чиновники вимагали 6 мільйонів 800 тисяч доларів, із цієї суми лише 1 мільйон 600 тисяч вони збиралися передати на рахунки Партенітської селищної ради, а решту (5 мільйонів 200 тисяч) — привласнити. Під арешт потрапив і депутат Партенітської селищної ради Олег Бородай, теж причетний до цієї справи. Всього ж затримано 11 осіб. Зокрема, охоронців і людей, котрі несли валізу з грішми. Відеозапис зафіксував спецоперацію із затримання тих, хто доставляв долари. Ця акція проходила в Сімферополі, в одному з меблевих магазинів, який, до речі, поруч із офісом «Беркута».

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Цікаво, що напередодні в кримській прокуратурі відбулася чергова координаційна нарада з питань протидії корупції на півострові. Саме тоді прокурор Криму Володимир Бойко розповів, що з початку року на півострові покарали за хабарництво 75 кримчан. Більшість із них (а це передусім службовці органів місцевої влади й міліції) відбулася лише адміністративними покараннями, а стосовно 23 вимагачів порушено кримінальні справи. Четверо правоохоронців наживалися на хабарах, працюючи в Управлінні боротьби з незаконним оборотом наркотиків главку МВС. Їхнього «натхненника» позбавлено волі на дев`ять років. До п`яти років ув`язнення засуджено начальника відділу архітектури виконкому Сакської міськради, який за узгодження проектної документації отримав дві тисячі доларів. Сім років проведе за ґратами й працівник сімферопольського відділення ВАТ «Крименерго», який примудрився попастися на хабарях аж 11 разів (!).

Все сказане підтверджує: коли влада залежно не щодня сама порушує закон, закликати інших до порядку в неї просто немає морального права.

Віктор ХОМЕНКО.

Пожежу спричинило спалювання сміття

П'ять пожежних автомобілів приборкували вогонь на Гніванському шиноремонтному заводі, що у Вінницькій області. Місцевим рятувальникам допомагали вогнеборці з райцентру, сусіднього селища Сутиски, з Вінниці та з однієї із військових частин. «Необережність під час спалювання сміття призвела до займання шин на складі відпрацьованої гуми, — пояснив старший інспектор головного управління МНС у Вінницькій області Віталій Семенюк. — Розгоранню вогню сприяла спека. Полум'я сягало верхівок найвищих дерев, на яких обгоріло листя. На щастя, не було вітру і вогонь не перекинувся на інші корпуси підприємства».

Майже годину локалізовували пожежу вогнеборці, після чого їм знадобилося ще 45 хвилин для повної її ліквідації.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Гірники отруїлися після аварії на сусідньому заводі

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Тим часом у Єнакієвому на шахті імені Карла Маркса тривали пошуки 12 гірників, які залишаються під землею після аварії 8 червня. Щоби знайти людей під водою, якою затоплений нижній горизонт, задіяні водолази. Та через велику глибину й погану видимість пошуки були безуспішні. В лікарнях області нині перебувають 29 шахтарів, які постраждали внаслідок вибуху, стан трьох із них медики характеризують як тяжкий.

Після цієї аварії в галузі запроваджено особливий режим державного нагляду. У вихідні гірничотехнічні інспектори призупинили роботу 14 шахт, 36 очисних вибоїв та шести малих підприємств. В тому числі було заборонено видобуток вугілля у 18-й східній лаві орендного підприємства «Шахта імені Засядька» в Донецьку. За інформацією Держгірпромнагляду, «планова оперативна перевірка цієї лави виявила наявність грубих порушень правил безпеки, що створюють загрозу життю і здоров'ю шахтарів». Увечері в суботу заборону було знято та відновлено видобуток. Представник нагляду стверджує, що дві основні позиції, які непокоїли інспекторів, шахта усунула.

У коментарі для «Голосу України» директор шахти імені Засядька Ігор Єфремов повідомив: "До перевірки, під час і після неї шахта працювала в нормальному режимі, вугілля видобували дві лави із трьох. 18-та лава простоювала дві зміни. Причому пилогазовий режим, газова обстановка були в нормі, і це відзначено комісією. Поява на інтернет-сайті інформації про зупинку шахти вже після поновлення роботи свідчить про заздалегідь сплановану акцію Держгірпромнагляду України із нагнітання нездорової обстановки навколо підприємства». На думку керівництва шахти, «замість роботи на попередження аварійних ситуацій триває практика формальних перевірок. Планові заходи Держгірпромнагляду вже втратили свою ефективність, а головним методом боротьби за безпеку стають зупинки шахт. Причини порушень техніки безпеки, що є приводами для зупинки шахт, не узагальнюються, не усуваються і тому повторюються, знижуючи загальний рівень безпеки в галузі».

Ліна КУЩ.

Побудуємо будинок, а потім народимо дитину

У молодої сімейної пари — Івана та Світлани Назаренків (на знімку) — з міста Висока Піч (Житомирська область) спільне життя тільки починається, але плани розписано на багато років наперед.

— В нас у місті робота є, але зарплати дуже маленькі, — каже Іван. — От і доводиться підробляти. Полуниця — продукт ніжний. Увечері зібрали — і в Київ на ринок. Торгуємо швидко й весело, щоб і покупець був задоволений, і ми не втратили. Самі вирощуємо та й сусіди свою пропонують. Адже ми будинок будуємо, а на будматеріали багато грошей потрібно.

— От зведемо свій будинок, а потім і дитину народимо, — з усмішкою додала Світлана.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.

Фото автора.

Дах для захисників Вітчизни

103 родини військовиків у Кам'янці-Подільському стали новоселами. Вони отримали ключі від квартир, що були спеціально збудовані для армійців у центрі міста на проспекті Грушевського, 50. Символічного ключа від будинку вручив начальнику гарнізону Сергію Мальченку міський голова Анатолій Нестерук. Дім одразу прийняли на баланс міськради, що дасть змогу уникнути численних комунальних проблем. До осені у новобудові буде здано ще 15 квартир. А в майбутньому військові готові докласти зусиль до будівництва нових багатоповерхівок, які планували спорудити за кошти Міноборони, адже у черзі ще чимало людей.

Віра ШПИЛЬОВА.

Генсек перевіряє нашу готовність

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

У Києві вони зустрілися з першими особами держави і депутатами Верховної Ради. Жодних документів за підсумками візиту прийнято не було, оскільки основна мета — оцінка виконання Україною Плану дій Україна—НАТО, зокрема Цільового плану Україна—НАТО на 2008 рік у контексті заявки нашої держави щодо приєднання до ПДЧ. Щоб одержати об'єктивну картинку про ставлення до НАТО на території всієї України, альянс направив делегацію до Львова, який підтримує євроатлантичну інтеграцію, і налаштованих скептично Дніпропетровська і Харкова.

Яап де Хооп Схеффер на чолі великої делегації альянсу приїхав подивитися, чи справді українці хочуть перейти на вищий рівень співробітництва з НАТО, як його в цьому переконує українське керівництво. Подивитися було на що. З метою забезпечення безпеки під час візиту перекрили всі центральні вулиці Києва.

У понеділок пана Схеффера крім Арсенія Яценюка, Віктора Ющенка і Юлії Тимошенко зустрічали як прихильники, так і противники приєднання України до Плану дій щодо членства в НАТО (ПДЧ).

Центр Києва з самого ранку виявився дуже багатолюдним. Одягнений у захисні каски і озброєний палицями ЗМОП часом ледве стримував особливо запопадливих противників НАТО. Дійшло до того, що розпалені прихильники Компартії і Прогресивних соціалістів Наталі Вітренко влаштували бійку зі співробітниками правоохоронних органів. Комуністи спробували прорватися через кордон міліції і металеві загородження, якими перекрили вулиці, прилеглі до секретаріату Президента. Але їм це не вдалося. Далі акція тривала мирно.

Недалеко від них вийшли на вулицю і близько 500 прихильників приєднання України до ПДЧ.

«Наші опоненти, ну ви їх бачили, що з 1917 року всі сили віддають боротьбі зі світовим злом, просто не розуміють, що коли Україна вступить до НАТО, то вона буде одержувати ті ж блага, що їх одержує Європа».

Щодо очікуваних благ дав досить чітку відповідь сам гість. Напередодні свого візиту в одному з інтерв'ю українським ЗМІ він заявив, що реформи, необхідні для вступу України в НАТО, є винятково її відповідальністю. Відповідаючи на запитання, хто повинен узяти на себе фінансові витрати на шляху України в НАТО, зокрема, на реорганізацію військової системи, Схеффер пояснив: «Я знаю, що часто бракує грошей для фінансування цих реформ. Але скажу відверто: це українська відповідальність. НАТО може радити, асистувати, допомагати, але головна відповідальність — на Україні».

При цьому він відзначив, що, з іншого боку, Україна матиме «свою вигоду» від вступу в НАТО: «Важлива частина української індустрії — це літакобудування. Ви зможете одержати користь від такого співробітництва, від того, що українські літаки будуть використовуватися альянсом».

На зустрічі з генсеком НАТО Президент України заявив: «Які побоювання може викликати в Росії наш вступ до НАТО? Розміщення військових баз НАТО в Україні? Наша Конституція забороняє перебування іноземних військових формувань на нашій території. Розміщення ядерних ракет? П'ятнадцять років тому ми відмовилися від наявної ядерної зброї. Ми даємо державну гарантію того, що територія України не буде використана проти Росії».

Але створюється враження, що Москва не хоче нічого слухати і чути. І чергові заяви в Криму, зроблені віцепрем'єром РФ Сергієм Івановим у Севастополі, що, мовляв, вступ України в Північноатлантичний альянс може призвести до запровадження візового режиму для громадян обох країн, лише додали в Україні чергову порцію прихильників євроатлантичної інтеграції. «Зв'язувати НАТО і умови поїздок громадян або запровадження візових умов, як мінімум, непрофесійно, це абсолютно непов'язані речі», — сказав журналістам керівник прес-служби МЗС Василь Кирилич. А подібні заяви з російської сторони українські дипломати називають спробою створити черговий міф про євроатлантичну інтеграцію України.

Тим часом, НАТО не збирається допомагати Україні в з'ясуванні її відносин з Росією і не втручатиметься в ситуацію навколо виведення Чорноморського флоту із Севастополя. Приблизно так відреагував на цю полеміку генсек НАТО.

Яна СТАДІЛЬНА.

На знімках: **у Києві відбулися мітинги прихильників і противників вступу України до НАТО.**

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Підприємець вкрав електроенергії на мільйон гривень

На Прикарпатті приватному підприємству, що спеціалізується на вирощуванні свіжих овочів, вдалося обікрасти ВАТ «Прикарпаттяобленерго» на понад мільйон гривень. Річ у тім, що більше двох з половиною років ПП безплатно качало з підстанції кіловати підпільним підземним кабелем.

Енергетики давно зауважили зникнення великої кількості електроенергії, однак дізнатися, куди вона пропадає, не могли. За ретельну перевірку взялися міліціонери. З'ясувалося, повітряною лінією електропередач однієї з підстанцій живиться лише одне приватне підприємство. Лічильник підстанції стверджував, що за певний період споживачеві надійшло близько 2,5 млн. кВт/год. А лічильники, встановлені за півкілометра на території цього підприємства, зафіксували вхід лише 57 тис. кВт/год. Куди ж поділася різниця?

Слідів втручання в роботу механізмів фахівці не виявили, пломби не порушувалися. Технічна експертиза приладів обліку теж не виявила ніяких відхилень. І саме в землі правоохоронці відкопали підпільно прокладений кабель, через який кіловати від підстанції, минаючи легальний електролічильник підприємства, надходили безпосередньо на виробничі об'єкти. Стосовно власника і водночас директора підприємства порушено кримінальну справу.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Перша туристична чарка колом

Широко розрекламований перший туристичний тур на острів Зміїний завершився фіаско. Катамаран «Кримська стріла» зі 150 пасажирами на чолі з головою Одеської обласної державної адміністрації Миколою Сердюком не зміг пришвартуватися до причалу острова. 60 туристів, котрі заплатили по 400 гривень за можливість побувати на острові, гірко розчарувалися.

«Кримська стріла» протягом години простояла за 200 метрів від берега. За цей час голова облдержадміністрації в супроводі журналістів пересів на шлюпку і причалив до острова, на якому в помпезній обстановці відкрив Музей острова Зміїний. Шкода, що ті, для кого цей музей і призначався (йдеться про туристів), не змогли помилуватися його експонатами.

Задовго до рекламної туристичної поїздки фахівці попереджали, що швартування суден типу «Кримська стріла» до наявного на Зміїному причалу неможлива. Так воно і сталося. А перша туристична чарка вийшла колом.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Вивезли за кордон — жебракувати

За догляд у Польщі за літніми людьми двом жінкам із Житомирщини запропонували по тисячі доларів на місяць. До того ж дозволяли взяти з собою дітей: в однієї жінки чотирирічний син, в іншої —дівчинка і хлопчик трьох і п'яти років. Та коли вони за туристичною візою прибули на місце, в них забрали документи і поселили до будинку, де мешкали більше десятка таких само обдурених. Їхня робота полягала в тому, щоб жебракувати на вулицях міста з дітьми на руках. Зібрані кошти віддавали господарю. Як повідомив начальник відділу боротьби зі злочинами, пов'язаними з торгівлею людьми, УМВС України в області Віктор Курбатов, одного з вербувальників уже встановлено — це 29-річний громадянин Молдови.

Олексій КАВУН.

«Гості» не озолотились

У дніпропетровському аеропорту співробітники УСБУ в області затримали двох ізраїльських кур'єрів, котрі привезли в Україну велику партію контрабанди із золотих прикрас і діамантів. Двісті дев'яносто чотири ювелірні вироби, вартістю, за попередньою оцінкою, понад півтора мільйона гривень, спритні ділки сховали в особистих речах. Найдорожчий діамант був приліплений до тіла одного з контрабандистів. Коштовний товар мав одержати дніпропетровський фахівець ювелірного бізнесу, якого «вирахували» оперативники. Всі вони дають свідчення правоохоронцям.

Михайло СКОРИК.

Дніпропетровська область.

Гуляв, вирував Троїцький ярмарок

На великому Троїцькому ярмарку, що відбувся в Мені (Чернігівська область), можна було купити і всіляку дрібничку, і навіть китайського трактора! Завітали сюди знані українські письменники Олесь Довгий, Микола Ткач, Дмитро Іванов, лірник Олексій Кабанов. Порадували вони своїм словом, хвилюючим виконанням. Сільські громади змагалися у пісні та в частуванні гостей варениками, пиріжками, свининою та іншими місцевими наїдками і напоями. Активно передплачували газети та журнали. Всі учасники ярмарку поверталися додому з добрим настроєм та покупками.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

На знімку: на кутку данилівської громади.

Фото автора.

Розвиток конституційної реформи в Україні на сучасному етапі: актуальні проблеми

ПРАВОВА НАУКА

Днями в приміщенні Київського регіонального центру АПрН України відбулися дев'яті академічні читання на тему «Проблемні питання конституційної реформи в Україні». Зазначені читання протягом останніх трьох років стали традиційним зібранням відомих учених: академіків, членів–кореспондентів АПрН України, докторів юридичних наук, молодих учених–юристів, — для обговорення найважливіших проблем дослідження та розвитку правової науки.

Враховуючи актуальність читань, цього разу в зібранні взяли участь та виступили з промовами голова Центральної виборчої комісії України В. Шаповал, заступник глави секретаріату Президента України — представник Президента у Конституційному Суді М. Ставнійчук, керівник головної служби з питань діяльності правоохоронних органів секретаріату Президента, член-кореспондент АПрН України О. Литвак, народний депутат України Ю. Мірошниченко, представник Верховної Ради в Конституційному Суді, член-кореспондент АПрН України А . Селіванов, представники секретаріату Кабінету Міністрів та Міністерства юстиції України.

Відкриваючи академічні читання, віце-президент Академії правових наук України — керівник Київського регіонального центру академії, член-кореспондент НАН України О. Копиленко наголосив на важливості обговорення проблеми конституційної реформи в Україні на сучасному етапі та ролі вчених-юристів у науковому забезпеченні її розвитку.

Із доповіддю «Проблемні питання конституційної реформи в Україні» виступив академік, член президії АПрН України, голова Конституційного Суду І. Тимченко.

Він зробив короткий ретроспективний екскурс у розвиток конституційного процесу та його основних етапів в умовах незалежності України і до сьогодення. Важливе місце в цьому процесі відводиться Всеукраїнському референдумові 2000 року. Результати волевиявлення громадян України з питань обмеження депутатської недоторканності, формування двопалатного парламенту, обмеження кількості народних депутатів не були реалізовані в ході конституційних змін 2004 року, хоч їх ніхто не відміняв. Народні депутати, нехтуючи волею народу, знайшли десятки причин для ігнорування результатів референдуму, починаючи від характеру референдуму як консультативного, відсутності закону щодо втілення в життя його результатів і т. ін. Разом з тим ніхто не зупиняв дії статей Конституції України щодо народного волевиявлення через референдум як форми безпосередньої демократії. Прогалини в національному законодавстві мають заповнюватися нормами самої Конституції, які згідно з її статтею 8 мають пряму дію.

Врешті-решт, ухвалені народними депутатами та внесені до Конституції зміни 2004 року суперечать волевиявленню народу, хоч вони здійснювалися під гаслами потреби в проведенні політичної реформи в суспільстві і державі.

Суть сьогоднішніх дискусій навколо Конституції полягає в проведенні конституційної реформи і прийнятті нової Конституції як парламентом, так і через всеукраїнський референдум. Однак проведення референдуму неможливе через відсутність порядку його проведення, закріпленого як у Конституції, так і в законах. А тому конституційне право народу на своє волевиявлення в частині прийняття Конституції, внесення до неї змін, затвердження конституційних законів є декларативним. Це обмежує право народу на своє волевиявлення. І. Тимченко наголосив, що сформована главою держави Національна конституційна рада не дасть бажаних результатів ні для ініціаторів її створення, ні для народу в цілому. Сьогодні в суспільстві існує велике розмаїття політичних сил, що перешкоджає досягненню консенсусу навколо розробки проекту нової Конституції України. В цьому випадку слід навчитись сумлінно виконувати норми чинної Конституції. Причина сучасної конституційної кризи в державі полягає в намаганні перерозподілу повноважень між гілками влади за ініціативою політиків. Саме вони намагаються використати конституційну реформу в своїх власних політичних інтересах. В умовах політичної нестабільності прихід нової політичної сили до влади закінчиться ініціюванням внесення змін до Конституції. Необдумане внесення змін до Основного Закону не дасть бажаних результатів. Чинна Конституція не вичерпала свого потенціалу. Для того, щоб вона ефективно діяла, слід привести законодавство України у відповідність з буквою і духом Конституції. Мова насамперед іде про прийняття конституційних законів.

В обговоренні доповіді взяв участь член-кореспондент НАН України В. Сіренко. Він скептично поставився до думки доповідача про прийняття Конституції на всеукраїнському референдумі. В силу об'єктивних та суб'єктивних причин маси не зможуть технічно грамотно та юридично виважено в процесі референдуму прийняти нову Конституцію чи внести зміни до чинного Основного Закону. Намагання певних частин політичної еліти легітимізувати свої плани в частині внесення змін до Конституції через референдум загрожує появою авторитарного режиму. Історичний досвід є підтвердженням цього. Прості люди в силу об'єктивних причин не можуть опанувати тонкощів конституційних нюансів. У цьому процесі важлива роль має належати вченим-юристам, законодавцям. Без конституційного вирішення питання про форми власності в Україні сьогодні не можна розв'язати проблему вдосконалення розмежування повноважень між гілками влади.

У своєму виступі директор Інституту держави і права ім. В. Корецького НАН України, академік Ю. Шемшученко окремі положення доповіді охарактеризував як революційні за своїм характером. Маються на увазі пропозиції доповідача про винесення чинної Конституції на затвердження референдумом та запровадження мораторію на 20—25 років на внесення змін до Основного Закону. Конституційний процес в Україні має об'єктивну основу для свого розвитку. Його не можна зупинити, оскільки чинна Конституція за час її дії виявила свою недосконалість, в тому числі і в частині розмежування повноважень між гілками влади. Сьогодні як ніколи гостро постала проблема захисту парламентаризму. Актуальним питанням сьогодні є оновлення виборчого законодавства, створення закону про референдум, прийняття Виборчого кодексу. Слід прийняти закони про Верховну Раду України, Президента України, закон про закони та ін.

Академік АПрН України О. Бандурка наголосив на виключному прийнятті Конституції Верховною Радою. Але цьому має передувати тривалий процес обговорення із залученням учених, громадськості, державних діячів.

Головна ідея виступу народного депутата України Ю. Мірошниченка стосувалася реального забезпечення верховенства права, захисту прав і свобод людини і громадянина, створення ефективної влади в нашій державі.

Член-кореспондент АПрН України В. Костицький наголосив у виступі на реальності, а не декларативності забезпечення прав і свобод людини і громадянина в Україні. Нова Конституція має позбутися суперечливих моментів, притаманних чинній. Сьогодні немає підстав призупиняти конституційний процес. Разом з тим не існує об'єктивних політичних, економічних, правових передумов прийняття Конституції в 2008 році. Він наголосив на соціальній відповідальності інтелігенції за долю нового Основного Закону України.

Голова Центральної виборчої комісії В. Шаповал наголосив на важливості обговорення конституційних проблем в академічному середовищі. В цьому контексті Академія правових наук України має відіграти провідну роль. Цей процес складний, очевидно, що він триватиме протягом двох—трьох років.

«Сьогоднішнє обговорення змін до Конституції України в черговий раз спростувало думку про те, що юридична наука консервативна», — зазначила М. Ставнійчук. Конституційна реформа має відбуватися за двома напрямками: вдосконалення Основного Закону та напрацювання змін до виборчого законодавства. Через складну суспільно-політичну ситуацію в країні та протистояння політичних сил у парламенті прийняття нової Конституції законодавчим органом стало неможливим. Тому було створено Національну конституційну раду. Сьогодні першочерговим завданням є затвердження концепції проекту Основного Закону. Прийняття нової Конституції України — об'єктивна потреба правового розвитку держави. Україну в цьому плані підтримує Венеціанська комісія, яка закликала негайно приступити до реформування Конституції і рекомендувала провести цей процес в кілька етапів.

У заключному слові доповідач І. Тимченко закликав наукову громадськість до активного обговорення проблем конституційного реформування.

У Князівці *своя* влада

ГЛИБИНКА

Серед мрійливих поліських лісів кілька століть тому народилося село Князівка Березнівського району. Перекази про його появу, давні традиції тамтешні люди зберегли дотепер. А ще — свій характер і відчуття громади. У Князівці вперше на Рівненщині створено сільський комітет.

Дзвони знайшли сапери

Саме завдяки згуртованості, наполегливості мешканці цього поліського села виживали в роки лихоліть, зуміли зберегти обереги Князівки — посивілі дзвони **(на знімку).** Протягом кількох десятиліть ніхто не міг розкрити їхню таємницю, і вони лежали у землі, проте нині знову скликають людей до храму. Мелодія цих дзвонів, зізнаються князівці, має для них особливу силу...

Дзвони із Свято-Миколаївської церкви села Князівка були вилиті ще в XIX столітті у Санкт-Петербурзі з якогось надзвичайно дорогого сплаву. Подібних, кажуть князівці, нема в жодному з храмів Рівненщини. Найбільший із дзвонів (їх п'ять) важить 170 кілограмів.

— У роки Великої Вітчизняної війни, а точніше, в одну з ночей 1943-го, щоб уберегти дзвони, селяни вирішили заховати їх, — розповідає колишня вчителька, а нині пенсіонерка Валентина Іванівна Осійчук. — Брали в тому участь шестеро чоловіків. Пригадую імена Авраама Дячука, Олексія Ілюка, Лук'яна Баятюка та Степана Легкобита. Серед живих уже давно нема нікого з них. Тож через роки, коли минули атеїстичні часи, люди кинулися шукати дзвони (орієнтовно ніби всі й знали, де вони лежать — на колишньому попівському городі, що неподалік од школи), але марно. Подейкували вже навіть, що дзвони продали. Грішили на Степана Легкобита. Саме тому, щоб довести протилежне і реабілітувати батька в очах односельців, особливо ревно взявся за пошуки дзвонів його син Сергій.

Між тим закопані дзвони не давали спокою чи не всьому селу. Князівчанці Меланії Зубик навіть сон віщий наснився. Викопали дзвони того ж року, коли й наснилися бабусі Меланії, і в тому ж місці, на яке вказала жінка. У пошуках допоміг заступник голови Рівненської обласної ради — керуючий справами виконавчого апарату Валентин Крока. Він організував приїзд у село саперів. Тим поталанило з другої спроби, коли вони приїхали у Князівку з приладом для пошуку не мін, а бомб.

Коли ж у Князівці силами громади звели нову Свято-Миколаївську церкву, реліквія врешті потрапила на належне їй місце.

Сільський комітет

Оця згуртованість князівських людей позначилася не лише на історії зі дзвонами, а й на повсякденному житті. Громада стала першою в області, де не на папері, а реально запрацювала така самоврядна інституція, як сільський комітет.

Річ у тім, що Князівка значно віддалена від Тишицької сільської ради, до якої належить, і це почасти не давало змоги оперативно вирішувати ті чи інші проблеми. Коли ж річка розливається, то дістатися до Тишиці можна лише через Березне. А це — зайвих сорок кілометрів. Отож на одному зі сходів села (ще на початку 90-х) князівці вирішили мати свою владу. Очолив сільський комітет директор місцевої школи **Валерій КУЛАЙ (на знімку)**.

— Був період, коли (згідно з рішенням сільської ради) я селянам навіть довідки видавав на оформлення соціальних допомог та інших потреб, — розповідає багаторічний очільник князівської громади. — Переважно ж робота голови сільського комітету полягає в організаторських функціях. Зокрема, навесні клопіт був із благоустроєм села. Ми, до речі, впоралися цього року з цим особливо добре, бо активно залучили безробітних, котрі стоять на обліку в центрі зайнятості. Кожен із них мав відпрацювати на громадських роботах не менше трьох днів.

Низку питань, з якими до нього звертаються, голова сільського комітету Валерій Кулай вирішує самотужки. Зокрема, налагодив співпрацю з місцевим лісництвом та власником пилорами стосовно забезпечення людей дровами. Якщо ж комусь потрібні коні для обробітку землі, дозволяє користуватися шкільними гривастими. Проблеми ж, які не під силу (приміром, земельні), вирішуються спільно з сільською радою та районним керівництвом. Хоча й там не всьому можуть дати раду. Одна з таких — украй занедбаний відрізок дороги від Березного до Князівки (найнявши грейдера, князівська громада її трохи підрівняла). Добре хоч, каже Валерій Кулай, що місцеві перевізники ставляться до цього з розумінням.

ГЕС лякає людей

Якщо до поганої дороги князівці звикли, то перспектива будівництва ГЕС неподалік од села їх лякає. Це питання ще раз довело, наскільки небайдужою й активною є тамтешня громада.

— У нас рівень води і без того піднімається під час паводку — воду можна рукою набирати. Тоді й якість її страждає, — бідкається князівчанин Микола Хімін, показуючи одну з криниць. — А що ж можна передбачити, коли ГЕС побудують? Люди переживають, що після цього поля затопить.

Запевнення голови РОДА Віктора Матчука під час виїзного прийому громадян у Тишиці, що навіть за найменших екологічних ризиків ГЕС не буде збудовано, людей не заспокоїло. Інтерес же інвесторів до цієї місцини вони вбачають у вмурованих колонах на річці. Їх поставили ще за Польщі — з наміром будувати залізницю. Тепер же інвестори хочуть використати їх для ГЕС. Це, кажуть князівчани, чи не половина роботи. Не втішає у цій ситуації навіть створення нових робочих місць, обіцянки інвестора подбати про село та перспектива розвитку.

— Якби ж ГЕС запрацювала, — міркує Валерій Кулай, — про майбутнє дійсно можна було б говорити впевненіше. Дешева електроенергія, розвиток інфраструктури населеного пункту привабили б сюди і підприємців з інших галузей. Найперше — виробників цегли. Адже за нашим селом є величезні поклади унікальної глини. Кажуть, що аналогічна є лише в Італії та Бразилії.

Перспективу Князівки голова сільського комітету вбачає і в дивовижній природній красі краю, яка могла б привабити сюди туристів. Це і заказник «Брище», де є чорний лелека, і мальовнича річка Бобер, водосховище, правічні ліси та, звісно ж, озеро Княже, легендою про яке оповита історія села, його назва, духовна сила минулого та сьогодення.

Світлана ТУБІНА,
Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.
Фото Світлани ТУБІНОЇ.

Страхування життя

Найдорожче для людини — це життя, тому в країнах Заходу найпопулярнішою формою страхування є страхування життя.

Адже це вкладення в нову якість життя, у впевненість, що накопичені кошти принесуть статок у майбутньому. Страхування життя передбачає відповідальність страхової компанії в разі смерті застрахованого під час дії договору страхування або настання певного, обумовленого в договорі, строку. Крім того, в договорі страхування додатково може бути обумовлена й відповідальність страхової компанії при дожитті застрахованої особи до певної події. Наприклад, це може бути одруження, народження дитини, досягнення повноліття, а також у разі втрати здоров'я від нещасного випадку.

Світовий досвід свідчить, що страхування життя завжди розглядалося як вигідне вкладення грошей. Застрахований за договором страхування життя може розраховувати на страхову суму або пенсію в разі дожиття до закінчення договору. Страхування життя може бути й захистом спадщини застрахованого, оскільки дає йому змогу визначити частку спадщини, що призначається кожному з близьких. Основна мета страхування життя — накопичити кошти для своєї впевненості в майбутньому. Цей вид страхування принципово відрізняється від інших ризикових видів страхування тим, що кошти людині повертаються — як у випадку смерті застрахованої особи, так і у випадку дожиття особи до кінця дії договору.

Оскільки нині держава гарантує певний життєвий мінімум тільки найменш забезпеченим верствам населення, то стає актуальним гасло «Ніхто не подбає про тебе краще, ніж ти сам!». Адже саме довгострокове накопичувальне страхування життя в більшості країн світу є підвалиною соціального захисту.

Окремою темою є корпоративне страхування життя. В цьому разі життя працівників страхує їхнє підприємство, оскільки хоче позбутися «плинності кадрів», утримати кваліфікованих фахівців і підняти їх зацікавленість в успіху.

Тобто не людина робить внески до страхової компанії, а це робить підприємство замість працівника. Але саме страхування та всі вигоди дістануться працівникові. Інтерес працівника тут очевидний. Але свій резон є і для підприємства, котре в разі укладання із страховою компанією 10-річного договору на страхування своїх робітників зможе відносити такі страхові платежі на валові витрати, а після закінчення дії договору отримати ці страхові платежі назад. Єдине обмеження, встановлене законодавством України, полягає в тому, що витрати на такі страхові внески повинні бути в межах 15 відсотків від фонду заробітної платні, але не більш як 6 тисяч гривень на рік на одну людину.

Довгострокове накопичувальне страхування життя дає змогу підприємству вирішити проблему соціального захисту працівників і їхніх сімей при втраті годувальника, непрацездатності та інших трагічних подіях, які спричиняють негативні наслідки для людини або її сім'ї. Тобто, застрахувавши своїх робітників, працедавець, окрім податкових пільг, може серйозно заощадити на разових соціальних виплатах для персоналу у випадках трагедій. Страхова компанія візьме на себе весь клопіт з проведення розрахунків.

Зважаючи на особливості українського законодавства в галузі страхування життя, страхова компанія «Укргазпромполіс» у 2005 році заснувала спеціалізоване Закрите акціонерне товариство «Укргазпромполіс-Життя», яке надає весь спектр послуг зі страхування життя. При цьому програми страхування можна максимально адаптувати під потреби підприємства або конкретної людини. Адреса ЗАТ «Укргазпромполіс-Життя»: м. Київ, вул. Олеся Гончара, 41-А. Тел. (044)2352500.

Сергій КОВАЛЕНКО.

БАЛАНС ТИЖНЯ

Імпортер насідає, ВВП зростає

* За Держкомстатом, у травні проти відповідного періоду минулого року промвиробництво зросло на 8,3 відсотка, за п'ять місяців — на 8 відсотків — про імпортний монастир.

* Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко пропонує запровадити погодинну оплату праці для шахтарів невідкладно — краще пізно, ніж ніколи.

* Нацбанк створив концепцію повної конвертованості гривні — про останню крапку на у. о.

Спека для людей моєї комплекції — сигнал для пошуку легкого льняного одягу. Костюми імпортні. Однак піджак за 2700 гривень не для мого гаманця. Набираюсь терпіння і за годину обходжу всі бутіки торговельного центру — жодного вітчизняного костюма. Очевидно, поки вони не витримують з імпортом конкуренції. На це вказує і статистика Держкомстату: виробництво у текстильній галузі в травні проти відповідного періоду минулого року знизилося на 1,9 відсотка, за п'ять місяців — на 1,1. СТОР. 8

Безправ'я на вулиці Волі

ЗЕМЛЯ І ЛЮДИ

Зізнаюся, через спартанські умови я не полюбляю відрядження. Тому вже давно уявив собі таке, в яке поїхав би, не роздумуючи. І ось воно! По-перше, типова для українського провінційного міста історія, яку мені повідали підприємці. По-друге, їхати — до Новограда-Волинського, де народилася Леся Українка. По-третє, мого героя Григорія Гуцалюка, схоже, позбавляють законних прав на власність і використання земельної ділянки.

Відрядження

Утім, тут я не оригінальний, так само думає багато хто і в Новограді-Волинському. Адже виконавча влада міста надає йому дозвіл на будівництво індивідуального житлового будинку навесні 2004 року за адресою: вулиця Волі, 13. Однак уже у грудні 2007 року Григорій Гуцалюк вимагає у виконкому міськради через Новоград-Волинський міськрайсуд поновлення дозволу...

Йдеться про десять соток чи не найбільш привабливої місцини в самісінькому центрі міста, по сусідству з православним храмом, за кількасот метрів від річки Случ. Прикметно, що цей запримічений Богом окраєць землі, про який тепло відгукувалася свого часу ще родина Косачів, до мого героя потрапив від колишнього заступника міського голови Миколи Солов'я. Кажуть, він опікувався у місті питаннями капітального будівництва і вочевидь знався на тому, що залишити за собою. За які гроші продав і які гроші виклав Григорій Гуцалюк — неважливо. До цієї угоди не було жодної претензії. Цільове призначення землі — будівництво житлового будинку, господарських будівель — зберігалося, право на землю гарантувалося Конституцією, а господарювати на ній — Цивільно-правовим та Земельним кодексами. Не дивно, що суд став на бік підприємця. Казенною мовою, визнано нечинним рішення виконкому Новоград-Волинської міськради від 14 лютого 2007 року про затвердження плана-схеми перспективного розміщення будівель і споруд по вулиці Волі та на її перетині з вулицями Карла Маркса і Кірова, в частині, що обмежує право Григорія Гуцалюка на освоєння його земельної ділянки. Показово те, що виконавча влада міста не оскаржила цієї постанови в апеляційному порядку, а це могло означати, що вона погодилася з вердиктом. Водночас дозволу на будівництво Григорій Гуцалюк так і не дочекався. І, звісно, міський відділ будівельної політики, містобудування та архітектури, який розташований в одному будинку з виконкомом, не видав йому належної документації.

Суд зобов'язав виконком Новоград-Волинської міськради поновити дозвіл на будівництво житлового будинку по вулиці Волі, 13, але місцеві столоначальники досі на це не зважають. Чому? Всі, кого я про це запитував, казали: «Бо так хотів голова, а в нього своя думка що, де і як будувати». З головою Миколою Петровичем Боровцем я познайомився заочно ще в Києві. Підприємці розповіли про запекле, мало не дворічне протистояння з ним у судах з приводу різного бачення режиму торгівлі й порядків у малому місті. Схоже, про те, що розумів під порядком міський голова, я збагнув на центральній вулиці міста, даруйте на слові, у вбиральні. Перед входом з мене взяли півтори гривні, але, спустившись сходами униз, я раптом наразився на затоплену нечистотами підлогу.

Я таки не люблю відряджень...

За квартал до будинку міськвиконкому симпатичний водій каже, що зупинить за рогом, бо береженого Бог береже («Як побачать, що я привіз з Києва кореспондента, то вже завтра втрачу ліцензію...»). Я не заперечую, відчуваючи раптом, що в місті, в якому мешкає шість десятків тисяч людей, усі все про кожного знають.

Заступники

Вони, заступники, у кадровій ієрархії у разі потреби мають заступати столоначальника і заступатися за нього. Мабуть, тому вони стають незамінні. Валентин Андрійович Костюк — перший заступник міського голови, цим усе сказано. Авжеж, він добре знає історію з цією земельною ділянкою і його нинішнім власником. Чому виконком, з одного боку, не виконує судове рішення за позовом Григорія Гуцалюка, а з другого — не оскаржив в суді постанову райсуду? Просто юристи недогледіли, прогавили передбачені законом терміни оскарження. Але, запевняє він, зваживши на той факт, що будівництво будинку на тій ділянці суперечить генеральному плану міста, рада визнала за доцільне... скасувати акт про передачу її у власність Миколі Солов'ю. Я вдаю, що геть-зовсім не ошелешений і автоматично цікавлюсь, який об'єкт на тому місці відповідатиме генплану? І мене добивають остаточно: прицерковна площа. Мовляв, у тому місці планується спорудити барельєф Божої Матері Оранти...

З півгодини потому на вулиці Волі я обмірковую почуте від першого заступника міського голови. Цілком зрозуміло, що руйнувати справу Гуцалюка місцева влада почала всупереч судовому рішенню, заднім числом і не з того боку. І, якщо мій герой знає про це, а тут усе про всіх відомо, то, напевно, він уже «переписав» земельну ділянку на третю особу, приміром, свого родича. Якщо це так, то влада програватиме йому у будь-якому суді. Це по-перше. Поза сумнівом, Валентин Андрійович прагнув мене «відшити», бо спочатку продемонстрував генплан зі стіни фойє виконкому, який містить не більше інформації, ніж пам'ятник Лесі Українці. Справжнього генплану з подетальною схемою розвитку міста і експертним висновком ще немає, оскільки його розробляють мало не десять років і сподіваються затвердити цього місяця. Це по-друге. Усе вказує на те, що на цю місцину має певні види хтось дуже впливовий, під кого і забирає її міська влада. Це по-третє.

У Житомирі я розшукав суддю Володимира Зваполовського, який виносив позитивне рішення на користь Гуцалюка в грудні 2007 року. Він запевнив, що ні про які церковні мотиви на засіданні мова не заходила, відповідачі пояснювали незгоду з рішенням суду потребою міста розширити прилеглу дорогу, яка буцімто мала стати відрізком транспортного коридору. Про те саме мені оповідали й місцеві жителі. Щоправда, в «Укравтодорі» з'ясувалося, що то нісенітниця, оскільки вони не будують доріг на землях комунальної власності.

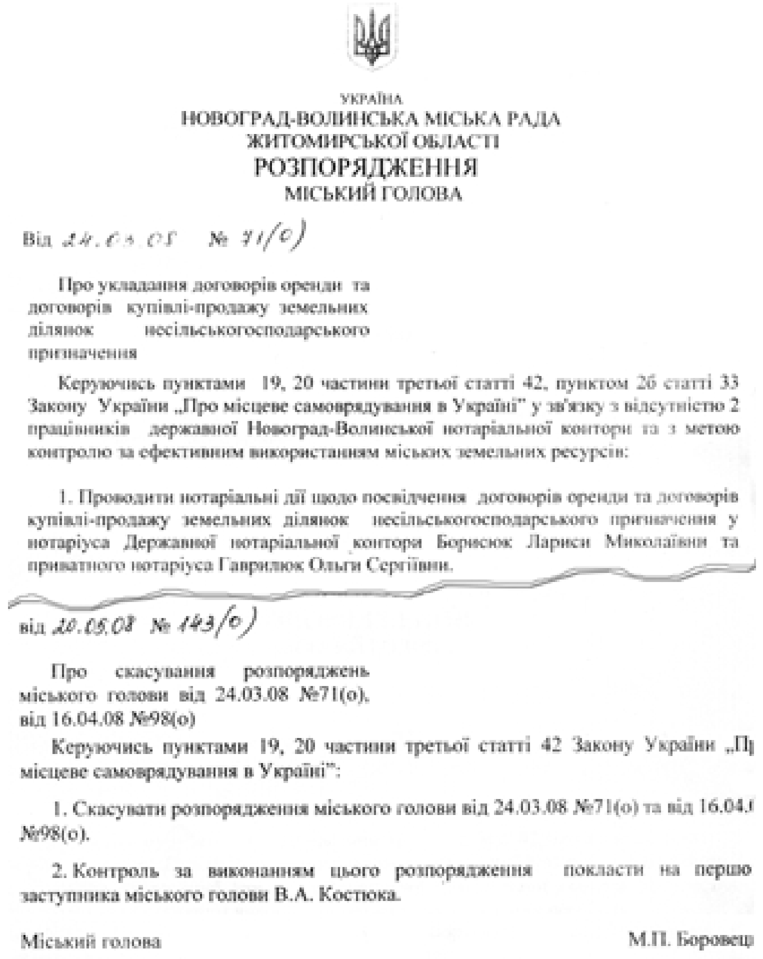
Зайнятість прокурора міста дала мені шанс перевірити деякі чутки про те, як у місті вирішуються земельні питання в його заступника Сергія Франчука. Ні про які зловживання з боку міської влади він не чув. Про те, що недавно виділили сім гектарів землі для якогось там спільного підприємства без конкурсу і погодження з урядом — також. А по суті справи Гуцалюка — й поготів.

Післямова

Через два дні, коли я все-таки додзвонився до прокурора міста Михайла Семенька, в мене до нього залишилося тільки одне запитання: « Люди кажуть, що сьогодні геть усі заступники міського голови активно будуються. А чи чули ви, Михайле Петровичу, щоб хтось із них придбав земельну ділянку через аукціон?» Не чув, відказує. А вочевидь мав би, оскільки, коли б так, то на вулиці Волі не потрапили б з правами гуцалюків.

Побачене і почуте в Новограді-Волинському дає підстави стверджувати, що суперечливе законодавство, відсутність земельного кадастру і стрімке зростання ринкової вартості землі створюють у малих містах дуже сприятливий грунт для зловживань службовим становищем і корупції. Показово, що в період мого відрядження містом котилися чутки про перевірку нотаріально засвідчених документів працівниками Служби безпеки. Нібито їх цікавили сім гектарів землі, оформлених на якесь спільне підприємство без погодження з урядом. Уже по приїзді в столицю я довідався через прес-службу СБУ, що цей факт не підтвердився. Але це нічого не могло поміняти. Адже, кажуть, розпорядження міського голови стосовно посвідчення договорів оренди та купівлі-продажу земельних ділянок під конкретних нотаріусів **(на знімку)** проіснувало рівно стільки, скільки треба було для того, щоб оформити продаж якраз семи гектарів у власність спільного підприємства «Ф».

Сергій СЕРГІЄНКО.

УКРАЇНА
НОВОГРАД-ВОЛИНСЬКА МІСЬКА РАДА
ЖИТОМИРСЬКОЇ ОБЛАСТІ
РОЗПОРЯДЖЕННЯ
МІСЬКИЙ ГОЛОВА

Від 24.03.08 № 71(о)

Про укладання договорів оренди та договорів купівлі-продажу земельних ділянок несільськогосподарського призначення

Керуючись пунктами 19, 20 частини третьої статті 42, пунктом 26 статті 33 Закону України „Про місцеве самоврядування в Україні" у зв'язку з відсутністю 2 працівників державної Новоград-Волинської нотаріальної контори та з метою контролю за ефективним використанням міських земельних ресурсів:

1. Проводити нотаріальні дії щодо посвідчення договорів оренди та договорів купівлі-продажу земельних ділянок несільськогосподарського призначення у нотаріуса Державної нотаріальної контори Борисюк Лариси Миколаївни та приватного нотаріуса Гаврилюк Ольги Сергіївни.

від 20.05.08 № 143(о)

Про скасування розпоряджень міського голови від 24.03.08 №71(о), від 16.04.08 №98(о)

Керуючись пунктами 19, 20 частини третьої статті 42 Закону України „Пр[illegible] місцеве самоврядування в Україні":

1. Скасувати розпорядження міського голови від 24.03.08 №71(о) та від 16.04.[illegible] №98(о).

2. Контроль за виконанням цього розпорядження покласти на першо[illegible] заступника міського голови В.А. Костюка.

Міський голова М.П. Боровец[illegible]

Кам'яні баби зникли в мурах новобудов...

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

Ще задовго до здобуття незалежності Запоріжжя називали серцем України. Але цей поетичний образ більше відображав події сивої давнини, ніж реалії радянських часів. Та вдарив грім перемін, і в дні святкування 500-річчя українського козацтва Запоріжжя заполонило таке велелюддя, якого тут ще ніколи не бачили. Саме тоді до багатьох жителів міста на Дніпрі прийшло прозріння, яке й допомогло їм здобути нові життєві орієнтири в умовах формування та становлення Української держави. Сьогодні на Запоріжжі про це не тільки говорять, а й дбають. Щоправда, процес відродження пам'яток славної минувшини далекий і від завершення, і від досконалості...

Самим подивитися і людям показати

У повоєнні роки у наших селах мало не під кожною загатою чи біля воріт стояли вкопані в землю половецькі та скіфські кам'яні баби, котрі після будівельного буму шістдесятих дружно зникли в мурах нових будинків. Безжально розорювалися кургани, як і залишки первісного степу. Та й кого могли хвилювати символи якихось далеких цивілізацій, коли повсюдно руйнувалися святині останнього тисячоліття — християнські храми? Тому історичні цінності більшістю сприймалися як пережитки минулої епохи. Навіть всесвітньо відому Хортицю оголосили державним історико-культурним заповідником лише в 1965 році, а унікальну пам'ятку стародавньої історії та культури — Кам'яну могилу, в гротах і печерах якої збереглася велика кількість малюнків і петрографічних знаків первісних людей, держава взяла під свою охорону аж у 1985-му... Іншим безцінним реліквіям, як, скажімо, знаменитому колись на всю Європу палацо-парковому ансамблю-маєтку царського генерала В. Попова, пощастило ще менше. І все ж завдяки ентузіастам неповторні замок та палац, котрі прикрашають місто Василівку, в 2001 році нарешті були внесені до реєстру архітектурних пам'яток національного значення.

> За кілька років вдалося зробити те, на що колись би пішли десятиліття

Окрім цих загальновизнаних історичних символів Запорізького краю туристи можуть відвідати обласні та бердянські краєзнавчі й художні музеї, меморіальну експозицію Нестора Махна в Гуляйполі, Кам'янсько-Дніпровський музей степової Скіфії, степовий заповідник «Таврія», Розівський історико-культурний комплекс «Кам'яні могили», поблизу якого в 1223 році відбулася фатальна для Київської Русі битва на річці Калці, Гусарський історико-етнографічний центр у Куйбишевському районі. Загалом же на державному обліку в області перебуває 8031 пам'ятка, у тому числі 1677 — історії, 6276 — археології та 78 — монументального мистецтва. Про їхню значимість свідчить хоча б те, що після діагностування в 2007 році на туристичну карту було нанесено понад триста об'єктів.

З іншого боку, Запорізька область має одну з кращих в Україні курортно-рекреаційних зон, яка в нових економічних умовах бурхливо розвивається. Мережу оздоровчих закладів, що налічує більше 400 санаторіїв, пансіонатів, баз відпочинку та дитячих і молодіжних таборів, вдалося поповнити за рахунок об'єктів, котрі не поступаються комфортністю зарубіжним. А що таке майже 300 кілометрів усипаного золотими пісками Азовського узбережжя, до якого прилягає тепле мілководдя, мабуть, не потрібно розповідати. Особливо популярний у курортників Бердянськ, який стараннями місцевої влади та підприємців за останні роки перетворився на красиве й зручне для відпочивальників місто і де два роки тому відкрився найбільший в Україні аквапарк. Чудові оздоровниці мають також Приморськ та Кирилівка. Тому, незважаючи на постійні антирекламні кампанії перед початком курортних сезонів у деяких російських засобах масової інформації, москвичі, петербуржці та жителі інших великих міст із сусідньої країни продовжують приїжджати сюди на відпочинок і не шкодують про свій вибір.

Але проблем багато

Тим, чим стали нині Національний заповідник «Хортиця» та державний історико-археологічний заповідник «Кам'яна могила», треба завдячувати народженню національної державної політики. До благородної справи доклали рук багато небайдужих людей, зокрема народні депутати України Микола Томенко та Анатолій Єрмак, чиє життя обірвалося в розквіті творчих сил, керівники ВАТ «Запоріжсталь» та ВАТ «Дніпроспецсталь», Запорізький міський голова Євген Карташов, з ініціативи якого в заповідний фонд була передана міська земля, підприємці Євген Черняк та Дмитро Швець, котрі створили й очолюють благодійні фонди, що опікуються Хортицею. Значний внесок у розвиток Національного заповідника зробив і колишній його директор Костянтин Сушко, а Бориса та Наталію Михайлових можна назвати справжніми батьками державного заповідника «Кам'яна могила».

За кілька років вдалося зробити те, на що колись би пішли десятиліття. Але не обійшлося і без ложки дьогтю. Бо з'явилися проблеми, основна причина яких — недостатнє фінансування. Скажімо, ВАТ «Запоріжсталь» виділило більш 12 мільйонів гривень на будівництво історико-культурного комплексу «Запорозька Січ», але тепер потрібно вишукати приблизно таку саму суму на внутрішнє художнє оформлення об'єктів. Прикро, однак реконструкція музейного комплексу державного історико-археологічного музею «Кам'яна могила» припинилася кілька років тому, хоча на неї держава витратила 1 мільйон гривень і понад 2 мільйони — ВАТ «Дніпроспецсталь».

Викликає тривогу й доля історико-архітектурного музею-заповідника «Садиба Попова», реставрацію приміщень якого районна громада не тягне, а область, незважаючи на прийняту програму, не фінансує. Щоправда, і тут не обійшлося без допомоги добрих людей: у 2005 році ВАТ «Дніпроспецсталь» виділило 270 тисяч гривень на ремонт покрівель замку та палацу, а торік надійшли й перші 500 тисяч гривень з державного бюджету. А загалом для ліквідації аварійного стану архітектурного шедевру потрібно не менше 5 мільйонів гривень, а для проведення всіх ремонтно-реставраційних робіт — близько 20 мільйонів. Без державної підтримки зробити це неможливо, тим більше що підрахунки спеціалістів базуються на минулорічних цінах. Але й відкладати реконструкцію на потім не можна, бо час невблаганний. Ідеться ж не про другорядні речі, а про туристичні об'єкти, що можуть гідно представити Україну не лише під час проведення «Євро-2012», а й протягом майбутніх десятиріч.

> Прийнята для годиться програма з розвитку курортів і туризму була істотно перероблена і почала фінансуватися з обласного бюджету

На жаль, у такі проекти комерційні структури та підприємці вкладають гроші неохоче, хоча самі не проти мати зиск із туристів. Але роблять і вони немало —впорядковують приморські міста і села, будують при дорогах кафе і кемпінги. Проте туристична інфраструктура відстає від реального попиту на такі послуги. Адже в останні роки інтерес до регіону зріс настільки, що виникла потреба планувати і координувати розвиток цієї сфери.

Влада може, коли захоче

Схоже, запоріжці самі не вірили в те, що область може стати туристською Меккою. Влада ж відбувалася черговими заходами на зразок програми розвитку рекреаційно-курортного комплексу та туризму, під які з бюджету не виділялося жодної копійки. Можливо, сподівалася на те, що все влаштується саме собою, адже бажаючих прихватити шматочок морського узбережжя — хоч греблю гати. Стало вигідно тримати не тільки пансіонати, а й придорожні кафе та кемпінги, хоча раніше частина підприємців на цьому бізнесі розорилася. Туризм — не якась там забаганка любителів мандрів, а повноцінна сфера економіки, що забезпечує стабільну роботу значній частині населення і наповнює державну скарбницю. Здавалося б, це незаперечна істина, однак її ще треба довести! Але й тут запоріжцям пощастило: управління культури облдержадміністрації знову очолила Лариса Сізінцова, та ще й у той момент, коли під її опіку передали туризм. Важко повірити в те, що вдалося зробити за два з лишком роки Ларисі Анатоліївні, однак результати навіч. Завдяки її наполегливості прийнята для годиться програма з розвитку курортів і туризму була істотно перероблена і почала фінансуватися з обласного бюджету. Аби зменшити ризики для підприємців у цій сфері, створено низку дорадчих органів та науково-методичну раду, в обласному краєзнавчому музеї відкрили інформаційний туристичний центр. Розробляються нові маршрути, а в Запорізькому національному університеті почали діяти курси з підвищення кваліфікації екскурсоводів, гідів-перекладачів та менеджерів з туризму. На першому регіональному форумі з розвитку туризму, що відбувся в березні, презентована електронна туристична карта, у квітні в Торгово-промисловій палаті успішно пройшла міжрегіональна спеціалізована виставка «Відпочинок. Туризм. Курорт-2008», а в травні в області має зібратися вже всеукраїнський форум з розвитку туризму.

Важливу роль відіграє і громадська думка, на яку в рамках проекту партнерства «Канада — Україна: регіональне врядування та розвиток» спиралися при розробці стратегії соціально-економічного розвитку Запорізької області до 2015 року. Вийшло так, що курортно-туристична сфера стала другим за значенням пріоритетом для промислово-аграрного регіону. Але чи варто дивуватися? Нехай то був і віртуальний проект, проте Хортицю торік названо першою серед семи чудес України, а туристичний бізнес уже є об'єктивною реальністю. Поки що в ньому задіяно трохи більше відсотка із 12 тисяч зареєстрованих в області суб'єктів підприємницької діяльності, тому й результати скромні. І все ж вони обнадіюють. Потік туристів, у тому числі й зарубіжних, зростає. Зокрема, в 2006 році турагентства і туроператори обслужили на 47 тисяч осіб більше, ніж у попередньому, а надходження до бюджету зросли на 2,7 мільйона гривень.

Позитивна динаміка тривала і торік, кількість суб'єктів підприємницької діяльності, котрі надають послуги подорожуючим, уже становила 154 юридичних та фізичних осіб. А це — вдвічі більше, ніж було їх у 2005 році...

Та головне навіть не цифри, а те, що після тривалого затишшя нарешті з'явилися внутрішні туристи, котрі подорожують рідною країною. А от вибір, на жаль, у них невеликий.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

На знімку: історико-культурний комплекс «Запорозька Січ» у Національному заповіднику «Хортиця».

Фото автора.

БАЛАНС ТИЖНЯ

Імпортер насідає, а ВВП зростає

ПОЧАТОК НА 7-Й СТОР.

Фактично загальний «плюс» у промисловості до початку літа забезпечили машинобудування, деревообробка і шкірвиробництво, хімічна та металургійна галузі. Переробники забезпечили найбільший приріст промвиробництва — 8,8 відсотка, здебільшого дякуючи сприятливій ціновій кон'юнктурі для експортерів, але це ніяк не применшує її вирішального внеску у формування ВВП за травень (7,2). Поза тим експансія імпортної продукції на сьогодні покриває левову частку споживчого попиту не тільки в текстильній, а вже і в харчпромі, де триває скорочення виробництва м'яса і міняється структура споживання — їмо, наприклад, дедалі менше картоплі.

У короткостроковій перспективі (до кінця року) тотальне домінування імпорту над експортом за низької диверсифікації промвиробництва, попереджають експерти, може підвести економіку країни під монастир. Може статися так, застерігає відомий економіст Валерій Геєць, що дефіцит торговельного балансу сягне 20 мільярдів доларів США і більше, і країна не віднайде джерел для його покриття. То що, як нема вітчизняного костюма, ходити голим?! Звісно, ні. Але треба вжити невідкладних заходів для посилення конкурентних позицій вітчизняного виробника, тим паче що, судячи з декларацій та законодавчих ініціатив, уряд це добре усвідомлює. Наприклад, планується скасувати 10 другорядних податків, зменшивши, зокрема, навантаження на фонд оплати праці для юридичних осіб. Уряд сподівається втримати показник інфляції на рівні 15,3 відсотка, про що свідчать уточнені макропоказники на 2008 рік. Головним союзником тут, зрозуміло, може стати, як показали перші намолоти, рекордний урожай зернових. Попри це, курчат ще рано рахувати.

Водночас деякі заяви Юлії Тимошенко б'ють у самісіньке око. Так, вона наполягає на впровадженні погодинної оплати праці для шахтарів уже з 1 липня цього року. Ідея, звичайно, не її, а незалежної профспілки гірників. Але чому про неї згадують тільки тоді, коли земля приймає чергові жертви і одразу забувають, як тільки осідає пил після чергової катастрофи? Кажуть, проти цього виступали не тільки окремі політики, а й учені. Цікаво, чи не відчувають вони за собою провину за панування немилосердної потогінної системи, яка змушує людей забувати про свою безпеку? Мінвуглепром серед тижня запропонував обладнати шахти спеціальними «чорними ящиками». Потрібно впроваджувати не тільки нові системи безпеки праці під землею, а й технічні засоби для контролю за їх роботою. До слова, поки запроваджуємо одні системи, з'являються інші, більш ефективні. Кажуть, уніфікована телекомунікаційна система диспетчерського контролю — добре, але сигнал про небезпеку напряму до гірничорятувальників — краще. Ще згадати б, як це прислухатися один до одного.

Нацбанк видав на-гора дуже гарну концепцію вже тому, що в ній жодної краплі води і меду. Визнається, що наша економіка відстає від економік розвинених країн на 30 років. Скоротити відставання неможливо без проведення масштабної реформи валютного регулювання. Її ж, на думку експертів, не можна проводити за умов економічної та політичної нестабільності й високої інфляції. Тому розпочинати її варто через 2—3 роки. Вона має пройти в три етапи і тривати 30 років. Мета — досягти незалежності гривні від впливу інших валют, які надходять в країну. Вже на першому етапі Нацбанк має намір надати можливість використовувати гривню при міжнародних торговельних операціях, при експорті та імпорті. На нас очікує і подальша лібералізація валютного ринку, і кредитування винятково у гривнях, і відмова в ціноутворенні та розрахунках від усіляких «умовних одиниць». Але для цього ще треба, щоб економіка вийшла на орбіту стабільного розвитку, а легкий льняний вітчизняний піджак потрапив у торговельні системи.

Сергій ВЛАД.

Казахстан святкує 10-річчя Астани — столиці, яку називають «музикою життя»

Перенесення столиці Казахстану є унікальним досвідом, хоча історія знає аналогічні приклади. Столиці з різних причин переносили Китай, Японія, Росія, США, Бразилія, Туреччина, Німеччина. Разом з тим, ідея глави держави Нурсултана Назарбаєва не копіює сліпо світовий досвід, оскільки вона зародилася в унікальній історичній ситуації переходу від тоталітарного режиму до демократичної держави з ринковою економікою. Про це напередодні святкувань розповів «Голосу України» Надзвичайний і Повноважний Посол Казахстану в Україні Амангельди Жумабаєв.

— Чому свого часу вирішили переносити столицю з Алмати в Астану?

— Після жовтневої революції нашу столицю переносили тричі. Коли була Казахська автономія у складі Росії, столицею був Оренбург, потім, коли ми вийшли зі складу РФ, головним містом стало Кизил-Орда. Втретє — в Алмату. Останнє рішення було продиктовано аж ніяк не політичними амбіціями президента, а викликами, що стояли перед новою державою.

По-перше, перенесення столиці було пов'язано з необхідністю розвитку нового могутнього економічного центру всередині країни. Перевага столиці в тому, що вона розташовується на перетині найбільших транспортних і комунікаційних коридорів, знаходиться як у географічному, так і економічному центрі держави. По-друге, з розвитком ринкових відносин у країні почали стрімко посилюватися процеси урбанізації. Сільське населення, особливо перенаселених південних і аграрних регіонів, почало дедалі активніше мігрувати у великі міста. Нова столиця мала перерозподілити міграційні потоки і знизити урбанізаційне навантаження на півдні країни. По-третє, нова столиця знаходиться в геостратегічно безпечному місці — вона рівновіддалена від периметра всіх державних кордонів. Також вона достатньо віддалена від вогнищ потенційної нестабільності в азіатському регіоні, що загалом відіграє важливу роль у забезпеченні національної безпеки.

Крім того, Алмата знаходиться в сейсмічно небезпечній зоні. Плюс це місто з трьох боків оточене горами, а отже, є труднощі з його розширенням. Сьогодні автомобільний рух там утруднений навіть більше, ніж у Києві.

— А в Астані «пробки» є?

— В Астані, звичайно, теж є. Але не такі.

— Були противники перенесення столиці?

— Звичайно. 6 липня 1994 року президент Н. Назарбаєв уперше озвучив свою пропозицію про перенесення столиці держави перед депутатами Верховної Ради Республіки Казахстан. Погодьтеся, на той час це був дуже сміливий, дуже несподіваний і навіть дуже ризикований вчинок. І коли його пропозицію розглядала Верховна Рада, дуже багато виступило проти, говорили, що це абсурд. Адже після розвалу СРСР була дуже складна економічна й соціальна ситуація. Але наш президент наполіг, і 20 жовтня 1997 року вийшов його Указ про оголошення з 10 грудня 1997 року міста Акмоли столицею країни. Офіційно до 2006 року День столиці ми відзначали 10 червня, бо в цей день 1998 року відбулася презентація Астани як столиці Казахстану, а в 2006-му ми повернулися до першоджерела, до 6 липня.

— Тобто весь процес тривав близько чотирьох років, і скільки це коштувало?

— Усе зробили з найменшими витратами. По-перше, перенесли тільки найнеобхідніші державні установи, для яких попередньо підготували наявні будинки. І тільки, коли в нас відбувся перелом у розвитку економіки, починаючи з 1999—2000 років, з'явилася можливість інвестувати в будівництво Астани. Крім того, ми оголосили лівий берег вільною економічною зоною, що залучило масу іноземних інвестицій.

Тільки сьогодні в Астані одночасно зводять 650 об'єктів. У 2007 році за рахунок усіх джерел фінансування збудовано і введено в експлуатацію житла загальною площею 1852,1 тис. кв. метрів, що в 1,8 разу більше від показника, досягнутого 2006 року. Загальний обсяг інвестицій, що їх залучать для реалізації цих проектів на період до 2010 року, становитиме більш як 1 мільярд доларів США, передбачено введення виробничих потужностей із щорічного випуску продукції на суму понад 1,8 мільярда доларів США, при цьому створюється додатково близько 7 тис. робочих місць. Дуже скоро розпочнеться будівництво проривних проектів: заводу «Нокіан», з обсягом випуску понад 4 млн. автошин на рік, заводу зі складання локомотивів «General Electric Company», автоскладального заводу «Ніссан» з випуску до 30 тис. автомобілів на рік, логістичного центру «Apple city».

А загалом за ці роки інвестиції в Астану становили близько 12,5 млрд. доларів США.

— Яка середня місячна заробітна плата жителя Астани й наскільки дорогим є так званий продуктовий кошик, якщо порівняти його з київськими цінами?

— В Астані середньомісячна заробітна плата — близько 700 дол. США і тут один з найдорожчих продуктових кошиків по республіці. Ціни на продукти харчування в столиці порівнянні з іншими містами СНД. Приміром, хліб вищого сорту коштує приблизно стільки само, скільки й у вас — 45 центів.

За даними статистики, прожитковий мінімум на душу населення в столиці Казахстану в березні 2008 року становив 112,5 дол., а мінімальний продовольчий набір — 67,5 дол. Також в Астані найнижча, близько 2%, частка населення з доходами нижче прожиткового мінімуму.

— Багато людей проживає в столиці?

— 10 років тому ми думали, що до 2006 року досягнемо рівня кількості населення в 350—400 тисяч осіб, але сьогодні в Астані вже проживають 700 тисяч.

— Чи прийняв президент Росії запрошення Нурсултана Назарбаєва приїхати на святкування цієї круглої дати, і хто запрошений на свято з українського керівництва?

— Під час свого візиту в Казахстан Дмитро Медведєв підтвердив, що приїде. Але у світі все змінюється так швидко, що точно заздалегідь щось говорити складно. Стосовно України, то наш президент особисто направив листа із запрошенням на ім'я Віктора Андрійовича Ющенка. Крім того, у рамках зустрічей глав СНД у Санкт-Петербурзі Нурсултан Назарбаєв запросив своїх колег на святкування 10-річчя столиці. Сподіваюся, незабаром ми одержимо позитивну відповідь.

— Які намічено цікаві заходи з нагоди 10-річчя Астани?

— Їх дуже багато. Це і фестиваль усіх областей Казахстану «Астана тарту», що стартував 1 червня. І міжнародний дитячий музичний фестиваль «Шаттик», і IV Міжнародний музичний фестиваль «Опералія - 2008», у рамках якого 4 липня відбудеться концерт класичної музики за участю світової зірки Хосе Каррероса.

Крім того, жителі Астани і гості столиці зможуть побувати на II Міжнародному фестивалі танцю «Шашу» і міжнародному фестивалі духових оркестрів «Астана самали» за участю Королівського духового оркестру Великобританії і зразково-показового оркестру Міністерства оборони РФ. Але і це не все. У рамках святкувань пройде безліч інших фестивалів різноманітних жанрів і напрямів: від цирку до кочової цивілізації. А ще наукові симпозіуми, виставки, конкурси, концерти і спортивні змагання.

Безпосередньо в День Астани відбудуться Віденський бал і карнавал на новому стадіоні за участю таких мегазірок як Дженніфер Лопес, Пол Маккартні та багатьох інших.

Щодо заходів у Києві, то на честь 10-річчя Астани Посольство Республіки Казахстан в Україні й у Республіці Молдова минулої неділі в розважальному комплексі «Арен-Сіті» було влаштовано динамічну, молодіжну вечірку «Astana Party». На ній ми розповіли про Астану, представили фотовиставку і показали фільм про нашу столицю. Також Посольство має намір поспріяти у відправленні українських і молдавських ЗМІ на висвітлення 10-річчя Астани.

Інтерв'ю записала Яна СТАДІЛЬНА.

P. S. ***15 червня в нічному клубі «Барский» розважального комплексу «Арена-Сіті» Посольство Республіки Казахстан організувало вечірку «Astana Party» на честь 10-річчя Астани. У рамках заходу відбулася фотовиставка і показ відеофільмів про Астану, виступ і брифінг посла Амангельди Жумабаєва, а також були проведені всілякі конкурси на тему молодої столиці незалежного Казахстану.***

Фото та логотип люб'язно надані посольством Казахстану в Україні.

Людяна сила

Приватний підприємець, депутат міської ради кількох скликань Валентина Волошина вже 22 роки очолює Кам'янець–Подільське міське товариство Червоного Хреста України. Національному товариству цьогоріч виповнилося 90 років. Створення такого в Кам'янці «запізнилося» лише на декілька місяців. А діяльність його мережі в перший рік становлення у фронтовому Кам'янці–Подільському варта ваговитої книжки–дослідження. Бо ж біля витоків Подільського Комітету Українського Червоного Хреста стояв велет нації Іван Огієнко, а також такі відомі діячі, як Юхим Сіцінський, Кость Солуха.

— Людей, котрі працювали (і працюють) у Червоному Хресті, ніколи не об'єднувала спільна професія, — розповідає В. Волошина.— Кожен із них представляє найрізноманітніші галузі людської діяльності. Їх згуртовує спільність поглядів на такі визначальні категорії, як людяність, милосердя, добро, співчуття, духовність. У всі роки члени Товариства були в самому центрі суспільних подій, виконували чимало різних обов'язків, з ними рахувалися, їх шанували.

Національний Червоний Хрест налічує нині 39 тисяч первинних осередків. З-поміж них міська організація в Кам'янці заслуговує особливої уваги. Славні традиції попередників тут продовжують та вдосконалюють. Організація завше знаходить підтримку міської влади, яка виділила приміщення для медико-соціальної допомоги самотнім людям. Медсестри патронажної служби щоденно впродовж 20 років ведуть тут чергування. Тільки торік пацієнти отримали майже п'ять тисяч процедур. Тісна співпраця встановилася також і з численними навчальними закладами міста: тут завдяки членам товариства запроваджується гуманітарне право. Донорство, санітарно-просвітницька робота, турбота про сиріт, ветеранів та інвалідів, виховання молоді, залучення її у волонтери Червоного Хреста, участь у міжнародних конференціях, улаштування виставок та відзначення дат пам'яті жертв репресій, голодомору, створення загонів милосердя — ось далеко не повний перелік заходів організації... Нема коли думати про відпочинок Ользі Тітаревій, Людмилі Криськовій, Марії Семчук, Зої Габрух, Галині Горі, Емілії Зайшлі, Стефанії Столяр, Руслані Попроцькій, Тетяні Ковтуняк, Людмилі Мартинюк. Дехто з них віддав справі 30—40 років життя. «Якщо наша організація отримала визнання, має вагу і вплив, то винятково завдяки людності, яку пропагує з того часу, як її благословив у добру путь Іван Огієнко», — каже Валентина Волошина.

Віра ШПИЛЬОВА.

На знімку: Валентина Волошина, голова міської організації Червоного Хреста в Кам'янці, депутат міської ради.

Фото автора.

«Віче» червневий

22 червня у житті нашого народу — сумна дата. Саме цього дня, як співається у відомій пісні, «Киев бомбили, нам объявили, что началась война».

Що означала війна 1941—1945 років для українців? Чи палав патріотизмом українець, котрого за якихось сім—вісім років до цього радянський режим прирік на голодну смерть, перед очима котрого пронеслися жахи політичних репресій? Як захищати велику радянську батьківщину, що відібрала в тебе землю, свободу, а заразом і право на життя? На ці та багато інших, не менш гострих, запитань допитливий читач знайде відповіді в червневому номері журналу Верховної Ради «Віче», який щойно вийшов друком.

Історія після політики продовжує залишатися однією з найдискусійніших тем в українському суспільстві. І, зокрема, діяльність так званих українських буржуазних націоналістів. Чи справді українські вояки в складі батальйону «Нахтігаль» брали участь в антиєврейських акціях? Вірно служили гітлерівцям чи рідному народові? Завісу таємниці над долею й досі загадкового легіону піднімає на своїх сторінках свіжий номер «Віча».

Хіба що ледачий не говорить сьогодні про рівень інфляції в Україні. Чимало й таких, котрі з відвертою радістю чекають, коли нинішній уряд потоне в інфляційній хвилі. У цьому багатоголоссі не часто лунають тверезі думки, конкретні й ефективні пропозиції, як і чим можна збити страшну хвилю інфляції. Про те, що реально треба зробити, аби якнайшвидше загасити пожежу економічного безглуздя, йдеться в червневому номері парламентського журналу.

Проаналізувавши меню дитячого харчування одного з черкаських дитсадків, яке до того ж не вельми охоче оприлюднюють, татусь п'ятирічного малюка з'ясував: у переліку продуктів майже відсутнє м'ясо. Хоча медики, до слова, постійно рекомендують дітям вживати достатньо білків, у тому числі й тваринного походження. Чи вдасться нашій державі врешті-решт забезпечити повноцінним харчуванням і дошкільнят, і школярів? Це наболіле питання на прикладі Черкащини досліджує червневий номер парламентського часопису.

Київський пенсіонер Владислав Регентівський має двох дуже особливих помічників: песика Крузика й кота-альбіноса Пушка. Варто вимовити вголос ім'я живописця, як Крузик миттєво застрибує на стілець, стає на задні лапи й починає роздивлятися картини господаря, рухаючи головою, як справжній відвідувач вернісажу. А Пушок подає Владиславу Політовичу зронені на підлогу пензлі. Однак не вправність маленьких помічників забезпечує пенсіонерові включення до Книги рекордів Гінесса. А що саме? Дізнаєтеся, ознайомившись з останнім номером журналу Верховної Ради «Віче».

На сторінках свіжого парламентського часопису — чимало інших цікавих матеріалів. Тож не баріться, придбайте червневий випуск улюбленого журналу, розширте свій кругозір!

Вінничанка виграла суд у російської митниці

СИТУАЦІЯ

Ольгу Бойко не пропустили в Абхазію на могилу батьків і брата. Її «зняли» з поїзда Київ—Адлер на російській митниці за «підробку» імені в паспорті: Юхимівна і Ефимовна (так записано в паспорті українською і російською мовами), на думку російських митників, це різні імена.

Пенсіонерка Ольга Бойко, яка з 1979 року проживає у Вінниці, не змогла на проводи побувати на могилах своїх батьків. Батько, мати, рідний брат, інші родичі Ольги Юхимівни поховані на міському цвинтарі у Сухумі в Абхазії. Вона там виросла. Хоча народилася в Росії, в Смоленську, а її мати з Баланівки Бершадського району Вінницької області. На могили жінка навідувалася у 2004-му, 2005-му і торік. 19 квітня цього року російські митники зняли жінку з поїзда Київ—Адлер на станції Успенська Таганрозької залізниці. Силоміць, під руки, вивели з вагона.

— У мене було чотири важкі сумки, сім поминальних вінків, у Сухумі таких не роблять, каже жінка. — Одні схопили сумки, інші взяли вінки, а двоє мене ведуть під руки, — продовжує схвильованим голосом жінка. — Весь вагон здивлявся, ніби злочинця ведуть. Я такого морального приниження ще не знала у своєму житті.

— Під конвоєм утримували протягом шести годин. Навіть в туалет водили під охороною. Поки не прибув поїзд Адлер—Київ, яким відправили назад в Україну.

«Паспорт як паспорт, нащо його віддавати на експертизу?»

Вінничанка вважає, що російські митники безпідставно заборонили їй в'їжджати на свою територію. Її звинуватили у тому, що нібито є виправлення у перших двох літерах слова «Юхимівна». Мовляв, як це так — на російській сторінці паспорта Єфимовна, а на українській — вже Юхимівна. А це, на думку російських митників, не одне й те саме.

Повернувшись у Вінницю, Ольга Бойко підготувала позов до суду на російських митників і відправила його поштою. На її здивування, росіяни на заяву відгукнулися досить оперативно. Телеграмою повідомили про дату судового засідання і виклик на нього позивача. Одночасно жінка звернулася по захист до наших державних структур — в обласне управління СБУ, Міністерство закордонних справ та Комітет захисту прав людини. Просила хоча б допомогти провести експертизу паспорта. «Паспорт як паспорт, нащо його віддавати на експертизу?» — дивувалися чиновники з названих відомств...

«Після того стресу не могла ні їсти, ні спати»

— Я на власній шкірі переконалася, що нашій державі начхати на нас, — продовжує ображена жінка. — Це американці можуть навіть армію підняти, якщо, боронь Боже, в якійсь чужій країні хтось косо подивився на їхнього громадянина. А в нас...

Після того стресу не могла ні їсти, ні спати. Думаю, в Києві далеко їхати, і без того витратила купу грошей. Піду в наше СБУ, може, допоможуть. Вийшов чоловік, який назвав себе Сергій Миколайович. Вислухав. Сказав, що все виясни́ть і передзвонить. Дзвінка від нього так і не дочекалася. Приходжу ще раз. Він уже виходить із записуючим пристроєм, нагадує мені про статтю Конституції, що маю право не говорити про те, що може бути використано проти мене. Від здивування очі на лоба полізли. Я ж тільки просила допомогти підтвердити експертизою, що паспорт у мене справжній, а не

підроблений. Словом, розмови не вийшло. Тому я письмово надіслала їхньому начальнику листа. Відповіді ще нема.

У Києві, у відомстві Ніни Карпачової, пані Ольгу також розчарували. Співробітник приймальні на ім'я Володимир Яворський сказав приблизно таке: якщо документи подані в суд, то комітет уже не може втручатися. Порадив звернутися в МЗС.

— Я просила Андрія Орестовича Івасишина, працівника Міністерства закордонних справ, йому доручили перевірити мою скаргу, поклопотатися, щоб наш консул в Ростові взяв участь у судовому засіданні, — каже пані Ольга. — У мене, пенсіонерки, нема грошей навіть на дорогу, не те що на адвоката. А мені кажуть, що це не в їхній компетенції захищати наших людей за кордоном у судових засіданнях. Пообіцяли зробити запити з приводу того, що сталося, а потім надіслати письмову відповідь. Ця їхня переписка може місяцями тягнутися. Пройдуть терміни подання апеляції, тоді взагалі нікому нічого не доведу. Але хіба це когось цікавить?..

«Вони хотіли силою зробити відбитки пальців, але я не піддалася»

З того самого, третього вагона, в якому їхала вінничанка, одночасно висадили ще двох українців — жінку з Ужгорода та ще одну пасажирку з Слов'янська Донецької області. В однієї не було нового фотознімка в паспорті, пояснила співрозмовниця. В чому звинувачували третю невдаху, наша землячка не цікавилася.

— Нас довго тримали у коридорі митного пункту пропуску, — продовжує Ольга Бойко. — Потім сказали, щоб ми дали відбитки пальців і долонь. Одна жінка погодилася. А я відмовилася і сказала третій, щоб та також не робила цього, бо вважаю це протизаконним. Але та жінка, видно, злякалася і погодилася. Мене теж хотіли примусити, однак я стала вимагати адвоката, представників преси, телебачення, говорила голосно, схвильовано і вони залишили мене в спокої.

На постійну вимогу пані Ольги повернути паспорт, митники не реагували ні у вагоні, ні на пункті пропуску. Через деякий час віддали квитки, сказали, що вони погашені. Як стверджує Ольга Бойко, їх митник повернув з єхидною усмішкою на обличчі і з такими словами: «Вот вам НАТО, вот вам ваша незалежність».

Жінка каже, що після цього їх завели у тісну кімнатку і там продовжували утримувати без будь-яких пояснень. Не було можливості подзвонити родичам, які чекали прибуття поїзда в Адлері. «Навіть у туалет і їдальню водили під охороною».

«Вот вам НАТО, вот вам нєзалєжность!..»

Постанови про адміністративне порушення їм вручили незадовго перед прибуттям поїзда Адлер—Київ. Документ підписав начальник КПП «Таганрог-залізничний» майор Нікітін. «Його писали не те що без участі прокурора чи адвоката, навіть нас не запросили для надання пояснень, — каже Ольга Бойко. — Хоча я добре знаю, бо є членом Комітету оборони прав людини, що кожному гарантується надання адвоката. Так записано у нашій Конституції і такий самий пункт є в російській Конституції».

— В слове «Юхимівна» на месте первой и второй буквы имеются признаки частичной подделки документа —подчистка и дописка. Паспорт, в котором имеются признаки частичной подделки, является недействительным для пересечения границы РФ, — це запис з постанови про адмінвідповідальність, саме цей аргумент є поясненням того, чому заборонили в'їзд в Росію нашій громадянці.

Найбільше її вразив ще один запис у названому документі: «Вина гражданки Украины подтверждается рапортом старшего наряда по проверке документов старшим прапорщиком Марченко, собственным объяснением Бойко в том, что правонарушение совершено по неосторожности, Бойко не предвидела возможности наступления вредных последствий своих действий».

— Але ж я жодних пояснень нікому не давала, — каже жінка. — Ніхто в мене їх не вимагав, звідки ж тоді взялися такі висновки?

У документі йдеться про необхідність сплатити штраф — одну тисячу російських рублів. Якщо цього не буде зроблено, зазначається у постанові, пані Бойко можуть закрити в'їзд в Росію на термін до одного року. Відміни даної постанови в суді вимагає наша землячка. Після цього вона готуватиме ще один позов — про відшкодування матеріальної і моральної шкоди. Квиток для поїздки на судове засідання їй обійшовся у 299 гривень. Квитків у плацкартний вагон не було, хоча він не набагато дешевший, довелося купувати в купейний. Немало грошей пенсіонерка витратила на телефонні розмови. По телефону дізнавалася адресу суду, номери рахунків для сплати мита і т. д. Їй також не повернули втрати за квиток від перерваної поїздки в Адлер. Та найбільше болить серце за те, що не вдалося припасти до могилок батька, матері, брата і рідні.

Повернувшись до Вінниці, Ольга Бойко оскаржила дії російських митників у суді. Поштою надіслала позовну заяву до районного суду у райцентрі Матвеєв Курган Ростовської області, не території якого знаходиться контрольно-пропускний пункт. На суд землячку викликали телеграмою. Пенсіонерка отримує мінімальну пенсію. «Позичила грошей і поїхала добиватися правди», — каже жінка.

Цього разу на кордоні її паспорт не викликав підозр. За словами співрозмовниці, коли знайомилася з матеріалами суду, була неприємно вражена, що на всіх трьох документах про її затримання підписи замість неї поставив хтось інший. «Так це ж кримінал! — сказала на суді вінничанка. — Ви хочете мати міжнародний скандал?». Мабуть, саме це порушення найбільше вплинуло на представників російської Феміди, припускає Ольга Юхимівна.

Рішенням названого суду відмінено постанову про стягнення з Ольги Бойко штрафу. Суддя також скасував постанову, винесену начальником КПП «Таганрог-залізничний», про порушення українкою перетину кордону з Росією.

Тепер пані Ольга добивається відшкодування моральних і матеріальних збитків. «Можливо, хоча б витрати на дорогу повернуть. Білет в один кінець коштує 300 гривень, а в мене пенсія неповних 500 гривень...»

Віктор СКРИПНИК.

На знімку: ці поминальні вінки нагадують Ользі Бойко про митарства, яких зазнала на російській митниці.

Фото автора.

Тепер пані Ольга добивається відшкодування моральних і матеріальних збитків

Вони працюють... батьками

Шлях материнства — важкий і складний, радісний і бентежний. Для вихователькі сімейного дитбудинку, кавалера ордена княгині Ольги III ступеня, матері-героїні сумчанки Ганни Москаленко — це ще й найсвятіше покликання. Останню нагороду щойно отримала з рук Президента України. Жінка дорожить нагородами, людською повагою, та найбільше 29 дітьми, вихованими за вісімнадцять років, які знайшли в оселі Москаленків тепло і добро. Всі вони рідні й дорогі. Навічно вписані в серця подружжя — Михайла Івановича та Ганни Семенівни.

Визначено долею

Після закінчення школи в селі В. Сагарівка Буринського району Ганна вступила до Харківського інституту культури, працювала в сумських бібліотеках — спочатку міській, потім обласній. Улюблену роботу жінка поєднувала з сімейними турботами: в родині підростало п'ятірко діточок. Михайло Іванович та Ганна Семенівна обзавелися просторою квартирою, автівкою, дбали, щоб діти відчували максимум турботи. Жили й раділи, і дякували Богові, що все йде ладом.

Та якось в одному із всесоюзних журналів Ганна прочитала про сімейні дитбудинки. Описувалися долі хлопчиків і дівчаток, які при живих батьках стали сиротами, що в інтернатах дітям снилися сни, ніби їх знаходили тата й мами. Для декого вони ставали віщими, бо їх справді... знаходили і відігрівали чужі сім'ї, в яких вони мали тепло і батьківську любов.

Ту статтю Ганна перечитувала декілька разів. Вона не забувалася, бентежила. Думалося, скільки ж бо дітей ще чекає на диво. І з кожним днем росло бажання взятися за складну справу. Щоб сім'я Москаленків стала великою-великою, дружною, щасливою.

Вирішила поговорити з чоловіком, підготувати до змін дітей. Спочатку Михайло Іванович був категорично проти і дружину намагався відмовити від її затії. Мовляв, це ж яке неймовірне навантаження, постійні тривоги, назавжди втрачений спокій. Та Ганна була невмолима. І таки вмовила чоловіка відвідати школу-інтернат на околиці Сум. А там сталося те, що мало статися, що судилося долею: сильного чоловіка ніби наскрізь пронизав невимовний біль від суму в дитячих очах, в яких він читав найзаповітніші бажання: мати матір, батька, рідний дім.

І чоловіки інколи... плачуть

Ганну Семенівну часто запитували, навіщо власноруч взяла на себе стільки тривог, турбот, хвилювань. І взагалі, яка ж ота глибинна суть поняття «сімейний дитбудинок»? Непросто відповідати на такі запитання.

Отож у 1990-му сім'я Москаленків стала організатором одного з перших сімейних дитбудинків на Сумщині. Становлення відбувалося непросто, болісно. Та вона була не одна. Її першими помічниками стали чоловік і старший син Юрій. Зате молодші Москаленки ревниво сприймали те, що вся увага батьків тепер належала новим сестричкам і братикам. Вони ж ніби забуті...

Був випадок, коли одна «матуся» згадала тих, кого народила. Яке велике страждання тоді поселилося у квартирі Москаленків.

Перші діти, яких взяли Москаленки, були кволими. Окрім цього їх доводилося привчати до щоденної гігієни, елементарних правил життя під одним дахом. Дивувало й лякало, що деякі з них займалися крадіжками. У різні закутки ховали їжу, брали гроші, хоча й не знали, куди і як їх витратити.

Та адаптація відбувалася, ставало дедалі більше знаків з «плюсом». І хоч окремим чиновникам здавалося, що затія з сімейним дитбудинком невдовзі вичерпає свою актуальність (он скільки інтернатів), а окремим сумчанам видавалася підозрілою любов до чужих дітей, все-таки переважало доброзичливе ставлення до доброчинної місії Москаленків. Знайшлося чимало людей, організацій, які зрозуміли душевні поривання Ганни і Михайла. Першим того часу підставило плече обласне відділення Дитячого фонду України на чолі з Зінаїдою Підпалою. Підтримували родину і працівники обласного управління освіти і науки та міського управління освіти.

Наприкінці XX ст. Сумський міськвиконком придбав просторе житло для великої родини, подбав про його укомплектування. Союзником сім'ї стала також загальноосвітня школа № 15. Її директор Раїса Замятіна налаштувала вчителів на співпрацю з батьками. Викладачі різних дисциплін додатково працювали з дітьми вдома. Вражало, що всі вихованці попросили, щоб у школі записали їх під прізвищем Москаленко. Підростаючи, сини й доньки казали, що вони ні за які багатства не повернуться до тих, хто їх зрадив. Тоді Ганна Семенівна обіймала їх і казала: «Треба вміти прощати гріх, вони ж вас народили...» Хоча, чесно, їй самій було тяжко усвідомити, як можна пробачити таке!

Щоправда, був випадок, коли одна «матуся» згадала тих, кого народила. Світлана, Оксана, Людмила, Олег, Сергій і Юра — брати й сестри. За всі роки, коли ці шестеро дітей виховувалися в різних закладах, і в час, коли Ганна Семенівна дбала, щоб зібрати їх усіх до своєї родини, біологічна мати жодного разу не згадала про них. І раптом намагається відновити своє материнське право. Позов оперативно задовольнили. Яке велике страждання тоді поселилося у квартирі Москаленків. Шестірко дітей днями й на мить не відходили від батьків. Прохали: «Не віддавайте нас. Ви для нас найрідніші. Ми звідси нікуди не поїдемо». Плакали всі діти. Тривожився Михайло Іванович. Зроду-віку не бачили, щоб глава сім'ї зронив сльозу... Ця історія закінчилася щасливо — дітей залишили в родині.

Найкраща дорога — додому

Різними шляхами потрапляли до Москаленків діти. З інтернатів, будинків дитини. Та й самі люди приводили тих, у кого трагічно загинули батьки. А один хлопчина сам шукав і таки знайшов Москаленків, бо багато чув про сім'ю, де надзвичайно добра мама.

З часом для сімейного дитбудинку прикупили чудовий двоповерховий будинок у селі Червоному, що під Сумами, який став літньою резиденцією родини. Там вони вирощують овочі, фрукти. Завели пасіку, кролів, курей. Батько з хлопцями обладнав чудову майстерню. От тільки добиратися, бо нині постійних членів сім'ї аж двадцятеро, дуже складно. Свого транспорту родина не нажила, а на громадській годі й розраховувати...

З Червоним, його садибою пов'язано чимало приємних спогадів. Діти пам'ятають, як до них приїжджала делегація відомих жінок України. Серед них була й народна артистка України Ніна Матвієнко. Як чудово вона співала! А діти Москаленків підспівували, бо знають багато українських пісень. Ганна Семенівна щедро передає їм свою любов до пісні й поетичного слова. Матуся також дбає, щоб діти щороку повноцінно оздоровлювалися. Її сини і доньки гостювали в родинах Італії, Франції. Повертаючись додому, діти завжди діляться враженнями від побаченого і завершують свої розповіді висновком: «А найкраща дорога додому, туди, де мама, татко, сестри, брати, де нас чекають і люблять...».

Перші діти, яких взяли Москаленки, були кволими. Окрім цього їх доводилося привчати до щоденної гігієни, елементарних правил життя під одним дахом.

Сімейний рушник

Колись Ганна дала слово — докласти зусиль, щоб її доньки і сини старанно вчилися, працювали й завжди йшли дорогою добра. Тож діти Москаленків постійно навчаються в художніх і музичних школах, відвідували і відвідують різноманітні гуртки і секції. Мама разом з педагогами вселяє дітям віру, що вони здібні й талановиті. А скільки-бо разів на престижних сценах і в колі шанувальників виступав сімейний ансамбль Москаленків «Джерельце»! Чимало представників родини закінчили або ще навчаються у Сумському педуніверситеті. А двадцятирічна Леся закінчує Сумське вище училище мистецтв і культури. У Люди, яка торік вилетіла з родинного гнізда заміж, аж три спеціальності — кухаря, кондитера і бібліотекаря. Трапляється, що в когось із старших дітей не складається подружнє життя. Тоді вони повертаються додому, знаючи, що тут і зрозуміють, і підтримають. Ось тепер Оля вдома. Щось у неї не заладилося із заміжжям. Допомагає мамі, а та тактовно розраджує, налаштовує на оптимістичний лад.

У домі Москаленків на найсвятішому місці — під образами — найбільший скарб родини — величезний вишитий рушник, на якому руками кожного члена великої і дружної сім'ї зображені всі родинні символи: свої стежечки, хрестики і гладь.

...У березні нинішнього року Ганна Семенівна Москаленко потрапила до грона сотні великих жінок України — політиків, митців, бізнес-вумен. Та найвеличніші тут п'ять багатодітних Матерів.

Після вручення високої нагороди Ганну Семенівну вітали, обіймали, дякували. А вона вже линула серцем додому, до своїх дітей. Життя ж бо триває, і найголовніше в ньому для Ганни Семенівни — її материнське щастя, двадцять дев'ять найдорожчих, найрідніших дітей. А разом з ними й нове поповнення — перші шестеро онуків.

Світлана ГЕРЕНКО,
Владислав ЖМУРКОВ.

Суми.

Фото авторів.

У НОМЕР

Столітня ювілярка цитувала гостям твори Шевченка

Сторічний ювілей відзначила Людмила Семенова з Бердичева. Вона родом з Черкащини, до заміжжя носила поширене в цих краях прізвище Чорновіл, вчилася в одній школі з Максимом Чорноволом — батьком В'ячеслава Чорновола. За сумлінну працю під час війни нагороджена медаллю, а згодом її ім'я занесли до Книги пошани Ружинського райвузла зв'язку — тривалий час працювала там листоношею. Незважаючи на поважний вік, ювілярка багато читає. Гостям цитувала по пам'яті Тараса Шевченка і Василя Стуса, розповіла, що прочитала «Воскресіння» Льва Толстого, «Хіба ревуть воли, як ясла повні?» Панаса Мирного, а оце щойно — твори Степана Васильченка.

Олексій КАВУН.

Платникам — подарунки, пенсіонерам — пенсії

Два мільярди гривень удалося залучити Пенсійному фонду Хмельницької області з початку року. Зібрали таку суму завдяки тим платникам податків, котрі постійно працюють над підвищенням рівня заробітної плати та прозоро її виплачують на своїх підприємствах. Серед таких — Красилівський агрегатний завод, котрий уже втретє здобуває звання кращого платника податків в області, Летичівський держлісгосп, який вдруге серед лідерів. Загалом в області визначено дванадцять підприємств, котрі стали переможцями конкурсу, оголошеного Пенсійним фондом. Усі вони отримали дипломи та подарунки. А майже півмільйона пенсіонерів краю вчасно отримають свої пенсії саме завдяки старанням таких платників.

Ірина КОЗАК.

Викрили канал контрабанди бурштину

На митному посту «Дубровиця» (Рівненська область) затримано кур'єра, який нелегально намагався вивезти з України майже 6,5 кілограма бурштину. Такі рейси в Білорусь чоловік здійснював щотижня рейсовим автобусом Рівне—Пінськ, у середньому перевозячи по 10—15 кілограмів контрабандного бурштину. Нині кур'єр спілкується з правоохоронцями.

Євген ЦИМБАЛЮК.

Відеокамери як метод боротьби з вандалами

Якось уночі невідомі зловмисники вчинили акт вандалізму — облили фарбою пам'ятник на місці відпочинку Петра I. Цей монумент звели ще 1849 року за проектом архітектора Олександра Брюллова. Враховуючи його мистецьку та історичну цінність, монумент внесли до державного реєстру, тому він охороняється законом. А комунальникам довелося чимало попрацювати, щоб повернути йому первісний вигляд. Нагадаю, що жертвою провокаторів став і пам'ятник російському поетові Олександру Пушкіну — його вифарбували у синьо-жовті кольори. Це не поодинокі факти вандалізму, пов'язані з пам'ятками, що стосуються Полтавської битви. Начальник відділу туризму та охорони культурної спадщини міськвиконкому Віталій Павлов, коментуючи ситуацію, зазначив, що безглуздо воювати з пам'ятниками. А для їх охорони пропонується встановити камери відеоспостереження.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Мін'юст затвердив концепцію розвитку «сільського нотаріату». Відповідний наказ підписав міністр юстиції Микола ОНІЩУК. Концепцією, зокрема, передбачається утворення у сільській місцевості нотаріальних контор. Нотаріусів, які там працюватимуть, пропонується забезпечити належною заробітною платою та службовим житлом *(прес-служба уряду)*

РЕАЛІЇ

ЧЕРНІГІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Чому припадає пилом дорога медтехніка

У 2006 році з державного бюджету в Чернігівську область надійшло 4,6 мільйона гривень, які відповідно до наказу Міністерства охорони здоров'я України «Про забезпечення регіонів України медичним обладнанням для сільських лікарських амбулаторій та фельдшерсько-акушерських пунктів» від 09.09.06 року №618, передбачалися для закупівлі медтехніки 110 ФАПам та 18 сільським амбулаторіям. Здавалося б, медицина на селі після такої турботи Києва мала піднятися на значно вищий рівень. Адже на території Чернігівської області розташовано 94 сільські лікарські амбулаторії та 722 фельдшерсько-акушерські пункти. Близько 20 відсотків перших і 15 відсотків останніх невдовзі отримали таке дорогоцінне обладнання, якого не мають навіть деякі районні лікарні!

Отримане обладнання, хоч як це прикро, у багатьох селах і досі припадає пилом.

Чому? Смішно, але в Кудрівці Сосницького району медики не знайшли навіть інструкції з використання апарата УВЧ-60! У ФАПі Городні відсутнє місце для встановлення отриманого медобладнання. Крім цього, практично всі фельдшери виявилися непідготовленими для застосування новітніх приладів обстеження, лікування людей. Головною ж причиною невикористання дорогої апаратури стала невідповідність приміщень сільських амбулаторій та фельдшерсько-акушерських пунктів нормам експлуатації отриманого (холод взимку, відсутність окремої кімнати для лабораторій, застаріла електропроводка). Плюс до цього — у бідних сільрад бракує коштів для оплати заміни електрообладнання, спожитої електроенергії, енергозатратних приладів.

Як показала перевірка КРУ в Чернігівській області, з цих причин протягом минулого року не використовувалася у селах медтехніка на суму 903 тисячі гривень!

— Передати коштовне медичне обладнання районним медичним установам, де воно б могло експлуатуватись і приносити користь, найближчим часом неможливо, — прокоментував результати перевірки в. о. начальника КРУ в Чернігівській області Сергій Нікітченко. — Оскільки відповідно до Бюджетного кодексу України майно сільських і селищних рад та майно районних рад належить бюджетам різних рівнів.

— Дивує те, що перелік медтехніки для закупівлі сільській медицині було визначено чиновниками Міністерства охорони здоров'я у Києві, — додала начальник відділу КРУ в Чернігівській області Руслана Корявець. — Ніхто не порадився щодо нього і з відповідальними працівниками обласного управління охорони здоров'я, і з лікарями на місцях. Ну, ось привезли в сільський ФАП гінекологічне крісло. Що з ним робити, ніхто не знає. Бо ФАП в одній кімнатці... Або ж амбулаторія отримала центрифугу для проведення аналізів. А лаборанта за штатом не передбачено!

...У Чернігові, райцентрах уже проведено певну роботу з навчання фельдшерів роботі з новим обладнанням. У багатьох селах сільради, попри труднощі, замінили електропроводи в ФАПах. Але в районах з острахом знову очікують нових комплектів з медобладнанням. Зрозуміло, воно дармове для області. Ніхто від нього не відмовиться. Намічено, наприклад, озброїти деякі ФАПи машинами швидкої допомоги. Щоправда, знову-таки ніхто не передбачив у бюджеті оплату водія, бензину, будівництво гаража тощо. Якось та буде? Але так хотілося, щоб у село прийшли реальні гроші не для бюрократичної галочки, що з медициною там уже все «о'кей»!

Сергій ПАВЛЕНКО.

Генетично модифіковані насінники пахнуть... медом

Цукру з коренів із вживленим геном поки що не варили

НОВИНКА

Протягом десяти років дослідів з генетично модифікованими цукристими на Ялтушківській селекційній науково-дослідній станції (Вінницька область) Інституту цукрових буряків показники врожайності та цукристості «підтягнули» до таких, що їх мають звичайні солодкі корені.

— Торік потенційна врожайність коренів, які зібрали з насіння з вживленим геном стійкості, становила 300 центнерів, стільки в середньому збирають по області у кращі роки, — уточнює кандидат сільськогосподарських наук, старший науковий співробітник станції Володимир Литвинюк.

Співрозмовник називає цифру потенційно можливою тому, що насправді досліди проводяться на невеликих ділянках, у декілька соток. Цукру у коренях з геном також не менше, ніж у звичайних буряках. Показник цукристості — 14 відсотків. Перший урожай коренів з такого насіння був, як кажуть селекціонери, нікудишній — трохи більш як по сто центнерів з гектара і мінімум цукристості.

Майже десять років тому на станцію привезли один кілограм насіння із вживленим геном. Отримали його в Києві в Інституті цукрових буряків. «Але це не вітчизняна модель генетизації, — наголошує співрозмовник. — Таке насіння вивели американці. А ми вже в них «позичили».

У насінини вживлено ген стійкості коренів проти гербіцидів загальної дії, в тому числі такого гербіциду, як «Раундап». «Якщо обробити ним площу з генетично модифікованими кореннями, то бур'яни знищимо, а буряки залишаться, як мовиться, живі-здорові, — каже співрозмовник. — Ось і весь секрет генної інженерії».

На вигляд такі корені нічим не відрізняються від традиційних — такої самої форми, приблизно такої ж ваги, і листя зелене...

— Нашим завданням було досягти показників, які дають звичайні буряки, — продовжує розмову Володимир Литвинюк. — А також пересвідчитися в тому, які властивості має ген, що передається наступному поколінню насіння.

Нині на станції мають кілограмів двадцять генетично модифікованого насіння. Працюють з ним, як кажуть, від насінини до насінини, тримають під замком. У виробництво його не дають, бо наше законодавство не дозволяє це робити.

— Коли в теплицях цвітуть насінники, вони викидають «стрілку» заввишки майже метр, стоїть запах свіжого меду, — кажуть працівники тепличного господарства станції.

— Усі роботи проводимо з науковою метою, не можна відставати від вчених з інших країн, — наголошує директор станції Віталій Старосуд. — Наші десятирічні напрацювання можуть знайти практичне застосування. З генетично модифікованих коренів можна виробляти, наприклад, біопаливо. Якщо буде дано дозвіл на вирощування таких буряків, ми запропонуємо виробничникам таке насіння.

Цукру з генетичних буряків не варили. «Це не наш аспект дослідів, — каже директор. — З такої невеликої кількості його навряд чи можна отримати на заводі». Вести мову про доцільність чи недоцільність застосування солодких кристалів з генетичних буряків повинні, скоріше, медики, кажуть дослідники.

Ще про одну новинку розповів директор станції. Селекціонери з Ялтушкова вивели єдиний в Україні гібрид, стійкий проти такої хвороби коренів, як різоманія. Ця хвороба, очевидно, потрапила до нас з інших країн. Вона одночасно вражає спершу кореневу, а потім листову систему. З кожним роком поширюється на полях держави, про що свідчать аналізи проб грунтів, де вирощують цукристі. За даними науковців станції, найбільше площ, уражених різоманією, які в західних областях, зокрема на Рівненщині. Гібрид, який селекціонери назвали «Резольд», не боїться такого захворювання.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

На знімку: старший науковий співробітник відділу селекції Наталя Горбатюк показує, який вигляд мають генетично модифіковані корені, з яких збирають насіння.

Фото автора.

Земля — товар?!

— Ну, дійшла черга і до нас, — раділа стара селянка, — приїхав якийсь пан із-за кордону, чи то німець, чи італієць, бере нашу землю! Буде виноградники садити, казав на зборах, рай у селі настане. І сільський голова підганяє: віддавайте паї, бо вже вас більш ніхто не візьме. Навіть ксерокс привіз, щоб копії паспортів робити, ось який турботливий.

Примарний рай

«Не поспішали б ви, бабусю, з висновками», — хотілося заперечити їй, та щось зупинило: пай — усе-таки її власність, тому має право розпоряджатися, як захоче. А за якийсь час новина пішла районом: той «інвестор» виявився зареєстрованим в одній із сільрад району приватним підприємцем. Був, щоправда, і закордонець, тільки чомусь не з ним договори укладали. А в них значилося, що паї здаються з правом укладання договорів суборенди та наступного викупу. Отож село залишилося б навіть без випасів. Чи діждали б селяни належної плати? А якби захотіли розірвати договір — орендар чи суборендар (чи не той італієць?) виставив би рахунок: в кожний гектар вкладено стільки-то, він просто-таки став золотим. Отже, ще не знати, хто кому винен! За рік-два і позбулися б найбільшого багатства свого селяни, дітей та внуків залишили б без спадку...

Багато хто уже й нині залишив. І всього лише за якийсь центнер-два зерна для курей. Отой харч для птиці часто стає сіттю, в яку ловлять довірливих літніх пайовиків заїжджі «свати», а їм часто допомагає місцева влада, замість того, щоб передусім стояти на сторожі інтересів своїх виборців. Селяни підмахують договори, навіть не читаючи їх, бо голова так порадив. Хапаються за власну голову, коли вже пізно. Хто має сили, ще піде до суду відстоювати своє. А хто й махне рукою: ех, знову обманули! За даними Державного комітету земельних ресурсів, у приватну та комунальну власність в Україні передано понад 50 відсотків земель. Жодної комунальної сотки в Україні не зареєстровано! Тобто половина всієї української земельки вже в приватних руках. Та якби ж то в руках її справжніх господарів! На ласі шматки хто тільки не клює, яких тільки рейдерів не заносить на село! Пізнати їх можна хоча б по тому, що, наобіцявши золоті гори, стягують паї там, де земля має найвищу кадастрову оцінку. І не церемоняться, якщо в селі вже є орендар. Такий театр розігрaють — справжні баталії, навіть скарги від селян в адміністрацію пишуть — з усіх сіл під одну копірку...

За 16 років незалежності Українська держава не спромоглася виробити законодавство, яке регулювало б відносини на найважливішому ринку — землі. Нібито діє мораторій на продаж земель сільськогосподарського призначення, а насправді на всю котушку розкручується тіньовий ринок. Гектари втрачають свого істинного господаря. Чому місцева влада в цьому грабежі має не найкращий вигляд? Замість допомогти селянам, розтлумачити їм суть лукавих договорів, вона прислуговується зайдам. Добре, коли в райцентрі є незалежна громадська приймальня — можна отримати пораду безплатно. Та таких установ в Україні — обмаль. «Скинутися» на адвоката селянам не завжди по кишені. В умовах дикого ринку землі попит на так званого народного адвоката, та ще й «виїзного», дедалі зростає. Настав час, коли сама держава має фінансувати таку інституцію, неабияку підмогу для правоохоронців.

Прокуратура заважає розкрадати гектари

Минулої осені прокуратура Хмельницької області за матеріалами, зібраними працівниками управління по боротьбі з організованою злочинністю УМВСУ, порушила кримінальну справу за ознаками злочину, передбаченого статтею 368 ч. 3 Кримінального кодексу України, стосовно голови ради одного з сіл Хмельницького району. Користуючись своїм службовим становищем, він упродовж кількох місяців не раз вимагав у односельчанина хабар за погодження місця розташування земельного паю цього громадянина. Остання вимога посадовця — 50 тисяч американських доларів за те, щоб

Корова не дає молоко другого сорту. Це вже на совісті людей

ПРОБЛЕМА

Такого обвалу ціни на молоко за останні роки Луганщина не знала. Ще на початку травня на приймальних пунктах у селян приймали молоко за ціною 1,40 — 1,45 грн., а вже через два тижні закупівельна вартість знизилася в окремих випадках до 80 копійок. Ситуація не просто складна. Певною мірою її можна назвати абсурдною.

Скажімо, за період з січня по травень вартість «горючки» в області зросла на 8 відсотків, а закупівельна ціна молока знизилися, до того ж істотно — на 14 відсотків. При цьому молочні продукти на прилавках магазинів не подешевшали, а навпаки підвищилися в ціні. Реакція власників ферм і особистих подвір'їв у цьому разі досить прогнозована: вони починають знижувати поголів'я. Незважаючи на те, що нинішні погодні умови дають цілком реальну перспективу мати взимку гарну кормову базу, селянин не хоче працювати собі на збиток. З цього приводу в деяких районах області скликають сільські сходи, на яких люди обурюються сформованою ситуацією й відмовляються утримувати корів. Для селянина — це серйозний крок. Корівка, як відомо, годує родину. Дохід від реалізованого молока дає змогу виживати в нинішніх складних умовах. Що стосується сільгоспформувань, які тримають дійну череду, то відмова від нерентабельного виробництва молока призводить до втрати десятків робочих місць. Що також досить згубно для села.

Селяни правильно порушують питання: чому ринок б'є по кишені тільки селянина — головного виробника молока?

— А тому, — відповідає сільський голова Просянської сільради Марківського району Сергій Чалий, — що молокопереробні підприємства сприймають селянство як найнеорганізованіше населення. Жителі глибинки не страйкують, покірно та наївно чекають манни небесної. Мовляв, сьогодні погано, а завтра ціна на продукцію почне підвищуватися і їхні прохання буде почуто. Нині здавачі молока, по суті, безправні в питаннях ціноутворення. Їх ніхто не бажає слухати й змушує підкорятися ціновому диктату.

Скажімо, основною причиною, з якої знижується закупівельна вартість молока, переробники називають якість продукту. Перша їхня вимога — молоко має бути охолоджене. Невиконання такої умови, зрозуміло, карається копійкою. З другого боку, складається враження, що саме якість молока найменше цікавить і збирачів, і переробників. Що нижче сорт молока — то нижче його закупівельна вартість. Хоч і з натяжкою, але з другого сорту і сир, і сметана, і кефір виходять. Що стосується перекупника, то йому більш важлива наявність у продукті того компонента, за який він одержить свої гроші. Справедливості заради, треба сказати, що й третій учасник процесу — сам здавач молока часом проявляє несумлінність. Розбавляючи молоко водою, він виправдовує свої дії простою логікою: яка закупівельна ціна — така і якість. Адже за кількість молока він одержить більше, ніж за його жирність. Одне слово, суворого контролю за якістю молока в області немає. Здавачі молока не мають договорів з молокоприймальними підприємствами на реалізацію своєї продукції. Отже, без договору вони не можуть висунути претензії своїм партнерам ні щодо якості, ні щодо ціноутворення. Розрахунок за здану продукцію відбувається за десятиденками, іноді із затримкою, розрахункових книжок немає. Немає й відомостей. От і виходить, що здавач молока — найбезправніший учасник цього процесу.

Пояснюючи зниження закупівельних цін на молоко, місцеві переробники виправдуються високою собівартістю свого продукту. За їхніми словами, закупівля молока, скажімо, по дві гривні призведе підприємство до збитків, а ціна в 1 грн. 10 коп. цілком прийнятна для того, щоб триматися на плаву. Керівники молокозаводів області, у принципі, погоджуються з тим, що очолювані ними виробництва виживають багато в чому за рахунок селян. Точніше, за рахунок їхнього благополуччя. Але кивають у бік держави, яка не виконує своїх обіцянок у підтримці тваринницької галузі й змушує переробників вживати своїх непопулярних заходів. Які, до речі, не завжди бувають виправданими. Компанія «Агротон», наприклад, за рахунок зниження закупівельних цін на молоко зменшила оптову вартість частини своєї продукції — твердих сирів — від 50 коп. до 2 грн. на кілограмі. На жаль, торговельні організації, з якими працює «Агротон», залишили непоміченим такий крок для масового споживача й на цьому тепер заробляють гроші.

Різниця між оптовою й роздрібною ціною на молоко вражаюча. На сільській праці наживаються всі. Цілком логічно припустити, що скорочення молочної череди не вигідно ні закупникам, ні переробникам, ні торговельним підприємствам, ні місцевим органам самоврядування. Але рухів у бік поліпшення умов для селян в утриманні корів поки що немає. В області працює кілька програм з підтримки сільгоспвиробника. Одна з них припускає розвиток молокоприймальних пунктів на селі, обладнаних сучасною технікою. І вони створюються, щоправда, не такими швидкими темпами, як хотілося б керівникам області. Першопричина, як завжди, полягає в матеріальних проблемах. Але річ не лише в цьому. Сьогодні влада намагається розібратися в тіньових схемах, які існують у ланцюжку «ферма — завод — прилавок». Таку роботу вже проводили, але, на жаль, стан справ вона не змінила.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

На запорізькі поля прийшли білоруські комбайни

Ключі від 16 новеньких зернозбиральних комбайнів «Полесье-812» та «Полесье-1218» вручив аграріям заступник голови облдержадміністрації Валерій Черкаска. А придбали їх на виконання програми розвитку зернового господарства Запорізької області, затвердженої минулого року. Ця програма передбачає компенсацію господарствам 20 відсотків вартості зернозбиральної техніки за рахунок обласного бюджету.

— Запорізька область — промислово-аграрний регіон, — сказав Валерій Черкаска. — І обласна виконавча влада спільно з облрадою зробить усе від неї залежне, щоб забезпечити наших сільгосптоваровиробників сучасною технікою. Остання, сподіваємося, дасть змогу вчасно зібрати цьогорічний, як очікується, рекордний урожай та витримувати конкуренцію, пов'язану зі вступом України до СОТ.

Поява білоруських комбайнів на запорізьких полях не випадкова. Навесні обласна рада підписала угоду про співробітництво з Могилівською областю і відтоді активно розвиває прямі економічні та гуманітарні зв'язки з іншими регіонами братньої слов'янської країни. А білоруські комбайни вже добре себе зарекомендували, крім того, вони кращі та дешевші від російських «Донів». І, хоча передбачені в обласному бюджеті 4 мільйони гривень на компенсацію вартості складної сільськогосподарської техніки вже вичерпано, очікується, що до початку жнив до нас надійдуть ще 40 гомельських красенів. Підставою для таких сподівань є дострокове виконання піврічного плану надходжень доходів до бюджетів усіх рівнів та популярність білоруських комбайнів у запорізьких хліборобів.

Микола МАНЬКО.

А виручку — в кишеню голові!

шматок землі, який мав отримати селянин, знаходився у вигідному місці, адже сам населений пункт уже давно вважається передмістям обласного центру і ділянки тут коштують чималих грошей.

Передача частини хабара відбулася в приміщенні селищної ради. Власник землі приніс частину призначеної суми — 10 тисяч доларів. У момент передачі грошей зловмисника й заарештували... Нині кримінальну справу проти голови села розглядає суд, сам він перебуває під вартою. Відповідальність за такий злочин — від восьми до дванадцяти років позбавлення волі з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років та з конфіскацією майна.

— Сьогодні надзвичайно важливо забезпечити незалежність прокуратури від інших владних структур, — каже перший заступник прокурора Хмельницької області Валентин Твердохліб. — Попри різні намагання підвести органи прокуратури під політичний пресинг, наші працівники продовжують виконувати свої конституційні функції в інтересах громадян і держави. У зоні особливої уваги залишається нагляд за дотриманням законів щодо земельних відносин. Органами прокуратури торік і цьогоріч порушено 32 кримінальні справи, дев'ять спрямовано до суду. Внесено шість сотень документів на реагування, за результатами їх розгляду відшкодовано три мільйони 89 тисяч гривень. У порядку позовної роботи повернуто понад 2 тисячі гектарів протизаконно зайнятих земель.

А за наслідками перевірок в АПК порушено 95 кримінальних справ, до відповідальності притягнуто 562 посадові особи, відшкодовано 13,4 мільйона гривень.

Чи прозора влада

Відповідно до статті 16 Закону України «Про оренду землі» особа, яка бажає отримати земельну ділянку в оренду із земель державної чи комунальної власності, подає заяву до відповідного органу. Коли заяв є кілька, виконавча влада чи орган місцевого самоврядування проводять аукціон з набуття права оренди ділянки, до того ж на термін, не більший ніж 50 років. Закон не став головним мірилом для вже колишнього голови Кам'янець-Подільської райдержадміністрації. За матеріалами районної прокуратури, розпорядженням №311 від 04.05.07 року зі змінами та доповненнями №571 від 16.08.07 року голова надав товариству з обмеженою відповідальністю «Р» ділянку площею до п'яти гектарів із земель невитребуваних паїв, причому безстроково. На цю ж ділянку претендували й інші господарники, та їх заяв не було взято до уваги. Протест прокуратури адміністрація відхилила, тому прокурор вдався до суду. Чому за 16 років незалежності влада не спромоглася запровадити в районі практику земельних аукціонів та конкурсів? Про це запитують навіть самі депутати районної ради, вимагаючи прозорості в одній із найважливіших сфер — земельних відносинах.

Розмови про продаж пам'ятки національного значення — фортеці — досі актуальні в районі. Ділянку, на якій вона розташована, рішенням місцевої ради було не продано, а передано в оренду. Працівники прокуратури виявили, що згідно з рішенням сесії Жванецької сільської ради №1 від 23.03.07 року ділянку, на якій міститься Жванецька фортеця, площею 1,2695 гектара, передано для історико-культурних потреб приватному підприємству «Оскар-1» з порушенням вимог чинного законодавства — без дозволу Консультативної ради з питань охорони культурної спадщини. І тут знову довелося втрутитися прокуратурі... За протестом прокурора незаконне рішення скасовано.

У прокуратури нині гарячий час. Скажімо, ще недавно Дністровський берег був доступний для всіх, а нині тут суцільна приватна власність, вже й до води не доступитися. І часто-густо власність набувалася з порушеннями, заявляє т. в. о. голови Кам'янець-Подільської райдержадміністрації Ростислав Ярема. Уже нинішнього року працівники прокуратури та залучені фахівці контролюючих органів виявили самовільне захоплення землі головою одного з товариств. Ділянка водного фонду площею 11,4 гектара, в тому числі під водою — 7,7 га на території однієї із сільрад стала приватною вотчиною цього добродія. Ще торік вона була в оренді у товариства, про що керівник товариства підписав договір з райдержадміністрацією. Термін дії договору закінчився, але розпрощатися з мальовничим куточком голова товариства не збирався. У прибережно-захисній смузі, поруч зі ставком, загарбник розпочав будувати «скромний» будиночок. Сума завданої шкоди становить понад 88 тисяч гривень.

Інша посадова особа самовільно захопила паї селян, обробила та засіяла їх, завдавши шкоди власникам на 100 тисяч гривень. І таких прикладів — як грибів погожої осені. Не завжди випадки порушень пов'язані з отриманням хабара посадовцем, який ухвалює «потрібне» рішення по землі. Буває, його «просять» або тиснуть на нього. Буває, що сільський голова не так добре знає законодавство, як це має бути, що не звільняє його від відповідальності. (Ще гірше, коли він не є патріотом своєї громади.) Але є шлях для уникнення подібних помилок та зловживань. Це надання інформації громаді про кожен крок і кожне рішення влади. Особливо, коли стосується воно землі. Зразком у цьому може бути сільська рада Оринина Кам'янець-Подільського району, яка своїми зусиллями видає інформаційний вісник. Громада читає, аналізує і не дасть схибити. Бо вона — великий чоловік.

Віра ШПИЛЬОВА.

Українська універсальна біржа «Капітал» щоденно, починаючи з 19 червня 2008 р. об 11-00 год. за адресою: м. Київ, вул. Мечникова, 16 (5-й поверх) проводить біржові торги по продажу майна товариства з обмеженою відповідальністю «Агрофірма «Рось-Елеватор» що розташоване за адресою: Київська область, Білоцерківський район, с. Фесюри: вул. Радянська, 15-б (ЛОТ №1), вул. Першотравнева 16-б (ЛОТ №2), вул. Білоцерківська, 1-б (ЛОТ №3), яке виставила на торги брокерська контора №009 - ТОВ «ПР «Експерт»» а саме:

№ Лоту	№ п	Найменування майна	Площа, кв. м	Ціна, грн. з ПДВ
1	1	Зерновий склад, літ. А-1	487,8	20780
	2	Гараж, літ. Б	181,2	7700
	3	Сторожка, літ. В	7,4	600
	4	Огорожа, 1-2	-	-
	5	Вимощення, 3	-	-
2	6	Зерновий склад, літ, А	408,4	17790
	7	Млин, літ. А	117,5	5820
	8	Пилорама, літ. Б	98,4	4980
	9	Кузня, майстерня, автогараж, літ, В	348,8	18720
	10	Санпропускник, літ. Г	148,5	10680
	11	Операторська ПМП, літ. Д	7,6	730
	12	Свинарник, літ. Ж	936,8	57340
	13	Корівник 3-х рядний, літ. З	1347	81310
	14	Кормоцех, літ. К	389,5	20060
3	15	Корівник, літ. Л	891,5	50900
	16	Пункт осіменіння, літ, М	71,2	4230
	17	Вагова, літ. Н	7,4	860
	18	Прохідна, літ. О	5,9	430
	19	Кухня, літ. П	12,3	890
	20	Телятник, літ. Р	720,1	29250
	21	Водонасосна, літ. С	33	1890
	22	Конюшня, літ. Т	521,4	24900
	23	Вівчарник, літ. У	184,4	1220
		Всього:		**361080**

Норми землекористування не встановлено. Питання про використання земельних ділянок покупці вирішують самостійно, згідно чинного законодавства. Ознайомитись з об'єктами можна щоденно крім вихідних та святкових днів за місцем їх розташування попередньо зателефонувавши: 8 (067) 2311521.

До початку біржових торгів учасники сплачують:

- гарантійні внески у розмірі 10% від початкової ціни тих лотів, на які претендує Покупець (без ПДВ), на поточний рахунок організатора біржових торгів 26502300002844 в Першій Київській філії АКБ «Форум», МФО 300948, код ЄДРПОУ 34003533; отримувач - Українська універсальна біржа «Капітал». Квитанції або платіжні доручення про сплату гарантійних внесків подаються разом з заявкою на участь в біржових торгах. Додаткову інформацію, щодо умов участі в біржових торгах можна отримати за адресою: м. Київ, вул. Червоноармійська, 82, офіс 1, та за телефонами: (044) 451 -83-37, 501-23-12, 287-35-75.

Розпорядок роботи: понеділок — п'ятниця з 9.00 до 18.00.

Відкрите акціонерне товариство «Андрушівське хлібоприймальне підприємство» повідомляє про проведення чергових Загальних Зборів Акціонерів, які відбудуться 15 серпня 2008 року об 11 годині за адресою: 13401, Житомирська обл., м. Андрушівка, вул. Станційна, 20.

Реєстрація акціонерів проводиться за місцем проведення зборів з 10 год. до 10 год. 45 хв.

Порядок денний:

1. Затвердження регламенту та робочих органів загальних зборів акціонерів.
2. Звіт правління про результати фінансово-господарської діяльності підприємства в 2007 році.
3. Звіт ревізійної комісії ВАТ «Андрушівське хлібоприймальне підприємство» про роботу в 2007 році.
4. Затвердження аудиторського висновку про результати діяльності товариства в 2007 році.
5. Відкликання і обрання члена ревізійної комісії ВАТ «Андрушівське хлібоприймальне підприємство».
6. Відкликання і обрання члена правління ВАТ «Андрушівське хлібоприймальне підприємство».
7. Затвердження розподілу прибутків товариства за 2007 р.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Правління Акціонерного товариства відкритого типу "Автотранссервіс" (надалі — Товариство)

повідомляє про скликання чергових загальних зборів акціонерів, які відбудуться 11 серпня 2008 року о 10 годині за місцезнаходженням Товариства за адресою м.Київ, вул. Кіквідзе, 17.

Порядок денний:

1. Обрання голови та секретаря загальних зборів
2. Звіт Правління про результати діяльності Товариства за 2007 рік та перспективи і плани основних напрямків діяльності на 2008 рік.
3. Висновки Ревізійної комісії за результатами перевірки фінансово-господарської діяльності Товариства за 2007 рік.
4. Затвердження результатів діяльності та річної фінансової звітності Товариства за 2007 рік.
5. Затвердження порядку розподілу прибутку отриманого у 2007 році, строків та порядку виплати дивідендів, визначення порядку покриття збитків.

Реєстрація акціонерів та їх представників буде проводитись з 9 год. 00 хв. до 9 год. 45 хв. за вказаною адресою.

Для участі в зборах необхідно мати документ, що посвідчує особу акціонера або його представника та довіреність (для представників акціонерів)

З документами пов'язаними з порядком денним, акціонери можуть ознайомитися безпосередньо за місцем знаходження Товариства.

Довідки за телефоном: (044) 4952045

ОСНОВНІ ПОКАЗНИКИ
фінансово-господарської діяльності підприємства (тис.грн)

Найменування показника	період	
	Звітний	Попередній
Усього активів	12024,8	7985,9
Основні засоби	6080,1	7560,7
Довгострокові фінансові інвестиції	69,5	4,6
Запаси	238,4	205,8
Сумарна дебіторська заборгованість	5518,1	165,3
Грошові кошти та їх еквіваленти	118,1	49,2
Нерозподілений прибуток	5307,2	1245,7
Власний капітал	11779,8	6503,1
Статутний капітал	22,7	22,7
Довгострокові зобов'язання	-	1161,8
Поточні зобов'язання	245,0	321,0
Чистий прибуток (збиток)	4122,5	198,4
Середньорічна кількість акцій (шт.)	12967,0	12967,0
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	-	-
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	-	-
Чисельність працівників на кінець періоду(осіб)	63	64

Правління АТВТ "Автотранссервіс"

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 04.06.2008 р. у справі № 44/16-б Виробничий кооператив «Прима» (03170, м. Київ, вул. Зодчих, 58-а, код ЄДРПОУ 21564639, р/р 26007301290268 відкритий в філії «Ленінградське відділення «Промінвестбанк» в м. Києві, МФО 322108) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено ДПІ у Святошинському районі м. Києва (03115, м. Київ, вул. Верховинна, 9).

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 04.06.2008 р. у справі №44/17-б Приватне підприємство «Експорт-Сервіс» (03179, м. Київ, вул. Чорнобильська, 10-а, код ЄДРПОУ 31814950, р/р 26007001001031 відкритий в ВАТ «БТА Банк» у м. Києві, МФО 321723) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено ДПІ у Святошинському районі м. Києва (03115, м. Київ, вул. Верховинна, 9).

Ухвалою господарського суду Хмельницької області від 30.05.2008 року по справі №4/127-Б порушено провадження у справі про банкрутство Сільськогосподарського кооперативу «Левківський», с. Сербинівка Старокостянтинівського району, код 05394914. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Матущака Віктора Івановича, ліцензія АБ №271721 від 03.03.2006 р. (29000, м. Хмельницький, вул. Г. Сковороди, 14, кв. 151). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Харківської області (м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під'їзд) від 27.08.2007 по справі № Б-48/126-07 ПФ "АСТРА-2001" (м. Харків, пр-т. 50-річчя ВЛКСМ, б. 56; код 31641797) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено Управління ПФУ в Московському районі м. Харкова (м. Харків, вул. Блюхера, 22-Б, тел. 68-04-08). Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Постановою Господарського суду Харківської області (м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під'їзд) від 08.08.2007 по справі № Б-48/108-07 ПП "СПРИНТЕР-ПЛЮС" (м. Харків, пр-т. Московський, 94, будівля БК "ХЕМЗ", к. 313-Д; код 32437070) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено Управління ПФУ в Московському районі м. Харкова (м. Харків, вул. Блюхера, 22-Б, тел. 68-04-08). Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Постановою Господарського суду Харківської області (м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під'їзд) від 20.08.2007 по справі № Б-48/120-07 ТОВ "ПРОМАГРО" (м. Харків, вул. Світла, 6, к. 48; код 32949991) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено Управління ПФУ в Московському районі м. Харкова (м. Харків, вул. Блюхера, 22-Б, тел. 68-04-08). Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Господарський суд Миколаївської області (м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) Постановами від 11 червня 2008 р. в провадженні справ:

- №5/282/08 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Агни-Юг» (код 34851733, м. Миколаїв, вул. Декабристів, 38/2, кв. 16);
- № 5/285/08 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Нола-Инвест» (код 34707415, м. Миколаїв, вул. Галини Петрової, 5/36);
- №5/290/08 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «ПІВДЕНЬБУДМЕХАНІЗАЦІЯ-3» (код 34462659, Миколаївська обл., с. Галицинове, вул. Набережна, 42);
- № 5/295/08 про банкрутство Товарної біржі «Автопродажа» (код 32093300, м. Миколаїв, пр. Героїв Сталінграду, 75-В, кв. 21)

визнав боржників банкрутами та ввів ліквідаційні процедури в порядку ст. 51 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Ліквідатор - Безабчук Алла Володимирівна (ліцензія серія АВ № 347312 від 03.12.2007 р. Адреса: 54056, м. Миколаїв, а/с 14).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Харківської області (м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під'їзд) від 18.07.2007 по справі № Б-48/81-07 ДП "Автотранспортне підприємство" ВАТ "Південспецатоменергомонтаж" (м. Харків, пр-т. Московський, 131, код 30140751) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено Управління ПФУ в Московському районі м. Харкова (м. Харків, вул. Блюхера, 22-Б, тел. 68-04-08). Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Господарський суд Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) ухвалою суду від 05.05.2008 р. у справі №21/113/08 порушив справу про банкрутство приватного сільськогосподарського підприємства «Океан», код ЄДРПОУ 31369969, адреса: 71031, Запорізька область, Куйбишевський район, село Шевченківське, вулиця Перемоги, буд. 18, р/р 26006358101001 Запорізьке РУ ЗАТ КБ «Приватбанк», МФО 313399. Призначив розпорядником майна боржника арбітражного керуючого Клименка Олександра Юрійовича (ліцензія АВ №307472 від 14.05.2007 р.). Поштова адреса: 69063, м. Запоріжжя, просп. Леніна, 44, оф. 33. Письмові заяви кредиторів з вимогами до боржника подаються протягом тридцяти днів від дня опублікування цього оголошення.

Доповнення до публікації річної фінансової звітності за 2007 р. Фінансова звітність АКБ "Східно-Європейський банк" за 2007 р. в повному обсязі та аудиторський висновок опубліковано на сайті банку www.eebank.com.ua

---

До уваги акціонерів!

05.08.2008 р. об 11.00 за адресою: м. Київ, Музейний провулок, 12 відбудуться чергові загальні збори акціонерів Відкритого акціонерного товариства "Видавництво "Київська правда" корпоративне підприємство ДАК "Укрвидавполіграфія" (місцезнаходження: 04136, м. Київ, вул. Маршала Гречко, 13).

Порядок денний загальних зборів:

1. Затвердження результатів діяльності товариства за 2007 р.
2. Затвердження звіту та висновків ревізійної комісії товариства за 2007 р.
3. Затвердження балансу та річної фінансової звітності товариства за 2007 р.
4. Розподіл прибутку (покриття збитків) товариства за 2007 р.

Основні показники фінансово-господарської діяльності підприємства за 2007 рік (тис. грн.)

Найменування показника	Період	
	звітний	попередній
Усього активів	31728,6	26621,3
Основні засоби	21497,1	21805,1
Довгострокові фінансові інвестиції	-	-
Запаси	978,4	739,7
Сумарна дебіторська заборгованість	717,1	825,9
Грошові кошти та їх еквіваленти	1045,9	1286,5
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	2558,7	2052,5
Власний капітал	25962,4	25416,5
Статутний капітал	23187,0	23187,0
Довгострокові зобов'язання	4825,0	0
Поточні зобов'язання	941,2	1191,6
Чистий прибуток (збиток)	793,6	1084,8
Середньорічна кількість акцій (шт.)	23187	23187
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	-	-
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	-	-
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	263	286

5. Прийняття рішення щодо участі товариства у ВСЕУКРАЇНСЬКІЙ ГРОМАДСЬКІЙ ОРГАНІЗАЦІЇ "УКРАЇНСЬКА ВИДАВНИЧА АКАДЕМІЯ".
6. Затвердження положень товариства.
7. Прийняття рішення про передачу в оренду майна товариства.
8. Погодження загальними зборами товариства укладання договорів у поточному році.
9. Про списання майна товариства.
10. Відкликання (звільнення) і утворення (обрання) виконавчого органу товариства.
11. Відкликання (звільнення) і утворення ревізійної комісії (ревізора) товариства.
12. Відкликання та обрання членів наглядової ради.
13. Затвердження змін до планів товариства на 2008 р.
14. Затвердження фінансового плану товариства на 2009 р.

Акціонери товариства можуть ознайомитись з документами, пов'язаними із порядком денним загальних зборів акціонерів за адресою: м. Київ, Музейний провулок, 12.

Акціонери можуть надсилати свої пропозиції щодо порядку денного загальних зборів рекомендованим листом за адресою: 01601, м. Київ, Музейний провулок, 12 не пізніше, ніж за 30 днів до дати проведення загальних зборів акціонерів.

Реєстрація акціонерів для участі у загальних зборах буде здійснюватись 05.08.2008 р. з 10.45 до 11.00.

ВАТ «Лозівський завод залізобетонних конструкцій» повідомляє про проведення позачергових загальних зборів акціонерів, які відбудуться 04 серпня 2008 року об 11 годині 00 хвилин за адресою: Харківська обл., м. Лозова, м-н 5, середня школа №1. Час реєстрації учасників: з 10:00 до 10:50.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Підведення підсумків роботи за 2007 рік.
2. Припинення діяльності підприємства шляхом його ліквідації.

Для участі у зборах акціонерам необхідно мати при собі документ, що засвідчує особу.

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а, тел./факс: 478-863) постановою від 27.05.2008 року у справі №Б24/429-07 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру відносно сільськогосподарського виробничого кооперативу «Чкаловський» (52740, Дніпропетровська область, Петропавлівський район, м. Дмитрівка, вул. С. Булави, 10, код ЄДРПОУ 30912451, п/р 26006311243001 в ФКБ «Приватбанк», м. Павлоград).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Гальченка Євгена Анатолійовича, ліцензія АВ №347382 від 20.02.2008 р.

Заяви з вимогами кредиторів приймаються за адресою: 49125, м. Дніпропетровськ, а/с 6119.

Господарський суд Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3-а) постановою від 15.05.08 р. порушено провадження по справі №21/34 б від ПП «Інтер-Система-Технік», ідентифікаційний код 33432424, за адресою: Україна, м. Луганськ, вул. Бр. Сумських, 200-а (м. Луганськ, кв. Алексєєва, 10/98) визнано банкрутство, відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором відповідно п. 3 постанови Господарського суду Луганської області по справі №21/34 б від 15.05.2008 р. призначено Арбітражного керуючого Стратович Марину Володимирівну (Ліцензія серія АВ №307291 від 28.02.2007 р.). Адреса для кореспонденції: 91000, м. Луганськ, вул. Леніна, 236/3, тел.: 8-050-260-44-94.

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця.

Окружним адміністративним судом м. Києва (01025, м. Київ, вул. Десятина, 4/6), 01.07.08 р. о 12:00 буде розглядатися справа №13/15 за позовом ДПІ у Дарницькому районі м. Києва до ПП «Вітус Берінг» (32305466) про стягнення заборгованості.

Окружним адміністративним судом м. Києва (01025, м. Київ, вул. Десятина, 4/6), 01.07.08 р. о 12:30 буде розглядатися справа №13/16 за позовом ДПІ у Дарницькому районі м. Києва до ГО «Джерело» (26315244) про стягнення заборгованості.

Ухвалою господарського суду Кіровоградської області (25022, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) від 05.03.2008 року по справі №10/56 порушено провадження у справі про банкрутство Приватного підприємства «Автометсервіс». Ухвалою від 20.05.2008 р. по справі №10/56 введено процедуру розпорядження майном.

Реквізити банкрута: 28000, Кіровоградська область, місто Олександрія, вул. Куйбишева, 89, ЄДРПОУ 32966210, п/р 26001230672001 у відділенні №23 філії ВАТ КБ «Надра» КРУ, МФО 323624.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Сердюка Олександра Євгеновича, ліцензія серія АВ №158484 від 18.12.2006 р., 28000, Кіровоградська обл., м. Олександрія, вул. Червоного Козацтва, 41/2).

Постановою господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7, тел.: 39-93-00) від 19 травня 2008 року у справі №10/67-08 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Товариства з обмеженою відповідальністю виробничо-торгової фірми «Калина» (код ЄДРПОУ 24894433), 23000, Вінницька обл., м. Бар, вул. Нахімова, 5 (поштова адреса: 23000, Вінницька обл., м. Бар, а/с 16), р/р 260093015928 Промінвестбанк, м. Вінниця, МФО 302571.

Ліквідатором банкрута призначено Войтовича Ярослава Івановича, 23000, м. Бар Вінницької області, вул. Данила Нечая, 20, тел.: 8-097-9467-344.

Заяви кредиторів приймаються впродовж тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

В газеті «Голос України» №94 (4344) від 20.05.2008 р. в оголошенні про порушення Господарським судом Луганської області справи №20/25 Б про банкрутство ТОВ "Луганський завод колінчатих валів» вважати належною назву боржника ТОВ «Луганський завод колінчастих валів».

Українська агарна біржа повідомляє, що 17 липня 2008 року о 15-00 годині в приміщенні УАБ відбудеться біржовий аукціон з продажу рухомого майна.

До продажу пропонуються бувші у використанні транспортні засоби, які належать УАБ:

Лот №1: автомобіль ВАЗ-21053, 1995 р.в., початкова ціна 4994,50 грн., в т.ч. ПДВ.

Лот №2: автомобіль Шкода Феліція, 1998 р.в., початкова ціна 13199,18 грн., в т.ч. ПДВ.

Лот №3: автомобіль Джип Гранд Черокі, 1994 р.в., початкова ціна 30300,00 грн., в т.ч. ПДВ.

З детальною інформацією про умови проведення аукціону та транспортні засоби можна ознайомитись на WEB-сторінці УАБ за адресою: http://www.uame.com.ua та за телефонами (044) 289-50-48, 289-54-87 або за адресою: м. Київ, вул. Саксаганського, 1.

Господарський суд Чернівецької області, що знаходиться за адресою: 58000, м. Чернівці, вул. О. Кобилянської, 14, ухвалою від 05.05.2008 року по справі №10/109/б порушено справу про банкрутство та введено процедуру розпорядження майном товариства з обмеженою відповідальністю виробничо-комерційної фірми «Творчість» (58000, м. Чернівці, вул. Головна, 198-А/35, код 21416466, р/р 26005302825101 в ЧФ АКБ «Промінвестбанку», МФО 356163).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Дутчак Тетяну Іванівну (ліцензія сер. АВ №081097 від 03.07.2006 року), що мешкає за адресою: 58001, м. Чернівці, вул. Червоноармійська, 52/2, моб./тел.: 8-050-1061306.

Заяви та претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування даного оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва (м. Київ-01030, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 13.05.2008 року по справі №15/102-б Товариство з обмеженою відповідальністю «Торгівельно-виробнича компанія «Сири України» (03067, м. Київ, вул. Гарматна, 38, ЄДРПОУ 24160270) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Клименка Владислава Леонідовича, ліцензія серії АБ №176280 (поштова адреса: 03035, м. Київ, а/с 62, конт. тел.: (044) 592-75-31).

Постановою Господарського суду Донецької області від 03.06.2008 року по справі №27/40Б ЧП «ДАСС» (код ЄДРПОУ 21979749, юридична адреса: 86152, Донецька область, м. Макіївка, пров. Медичний, 20) визнано банкрутом. Відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Перцов Едуард Юрійович, ліцензія №347243, який проживає за адресою: 83000, м. Донецьк, пр. Комсомольський, 28/94.

Постановою господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 29.05.2008 року по справі №7/62 Фермерське господарство «Аграрна фірма «Обереги», код за ЄДРПОУ 25172328, визнано банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Харсіку Сергія Олексійовича.

Претензії приймаються у встановленому законодавством порядку за адресою: 37100, Полтавська область, смт. Чорнухи, пров. Першотравневий, 2.

Постановою Господарського суду м. Києва №24/115-б від 11.06.2008 р. ТОВ «Спец-промтехресурс» (01034, м. Київ, вул. Рейтарська, 35-А, код ЄДРПОУ 33240536) визнано банкрутом.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шевченко В. М. (02095, м. Київ, вул. Княжий Затон 12, кв. 199).

Заяви кредиторів приймаються в місячний термін.

1. Оголошення про проведення відкритих торгів

1. Замовник торгів: ***ТОВ "Краматорськтеплоенерго" код за ЄДРПОУ 34657789***

1.1. Поштова адреса ***84305, Україна Донецька обл. .м.Краматорськ, вул. Орджонікідзе, 5.***

1.2. Контактні телефони ***(06264) 3-97-39 факс 3-98-01, 3-12-67.***

2. 2. Інформація про процедуру закупівлі: ***мати прошивні теплоізоляційні необкладенні-959м3***

4. 3. Місце та спосіб отримання тендерної документації: ***за поштовою адресою, надіславши письмовий запит або факс - повідомлення про бажання участі у відкритих торгах***

5. 4. Кінцевий термін подання - **20 діб** з дня публікації оголошення **до 13.00 - 08 липня 2008 року.**

Згідно Постанови Господарського суду Вінницької області від 06 травня 2008 року розпочато ліквідаційну процедуру по справі 5/577-07 про банкрутство Дочірнього підприємства «Відродження» ТОВ «Кристал», с. Дубова Жмеринського району Вінницької області (р/р 26002301150413 в «Промінвестбанку» м. Жмеринка, МФО 302322, код 31713337).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Скляра С. В., 21018, м. Вінниця, вул. Червоних партизан, 11/16, т.: 8-067-307-75-95.

Ухвалою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 25.04.2008 р. порушено провадження у справі №Б29/39-08 про банкрутство Державного виробничого підприємства «Дніпронерудпром» (код за ЄДРПОУ 00292273, юридична адреса: 49101, м. Дніпропетровськ, пр. Кірова, б. 43).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Левченко Віталія Володимировича, ліцензія АВ №347329, поштова адреса: 49027, м. Дніпропетровськ, а/с 1819.

Заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації даного оголошення.

Про припинення Державного підприємства «Хлібна база №73» шляхом його приєднання до Державного підприємства «Кіровоградський комбінат хлібопродуктів №2».

Адміністрація Державного підприємства «Кіровоградський комбінат хлібопродуктів №2» повідомляє, що відповідно до наказу Державного комітету України з державного матеріального резерву №38 від 21.02.2008 року Державне підприємство «Хлібна база №73» (код ЄДРПОУ 20204928) ліквідується.

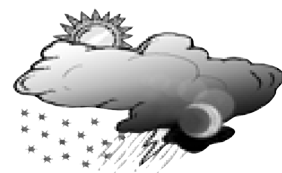
Головою ліквідаційної комісії призначено Яновського Олексія Віталійовича.

Державне підприємство «Кіровоградський комбінат хлібопродуктів №2» (код ЄДРПОУ 00951862) є правонаступником Державного підприємства «Хлібна база №73» (код ЄДРПОУ 20204928).

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців від дня публікації даного оголошення за адресою: 25014, Кіровоградська область, місто Кіровоград, проспект Інженерів, 2.

СПОРТ

№ 114 (4364) СЕРЕДА, 18 ЧЕРВНЯ 2008

19 червня в Україні переважно без опадів. Вітер північно-східний з переходом на північно-західний, 7—12 м/с. Температура вночі 7—12, удень 17—22, на Закарпатті до 26 градусів; у Карпатах уночі 6—11, удень 11—16 градусів. У східних областях, у Криму та Приазов'ї вночі 12—17, удень 26—31 градус.

ЦЬОГО ДНЯ, 18 ЧЕРВНЯ

❒ 1668. Загинув гетьман Лівобережної України Іван Брюховецький. ❒ 1754. Закладено фортецю святої Єлизавети, з якої почалась історія Кіровограда. ❒ 1815. Битва під Ватерлоо. Остаточний розгром наполеонівської армії. ❒ 1868. Народився Міклош Хорті, контр-адмірал австро-угорського флоту, керівник Угорщини в 1920—1944 роках. ❒ 1918. Загибель ескадри. Потоплено Чорноморський флот (щоб не віддавати за умовами Брестського миру). ❒ 1928. Народився письменник і публіцист Сергій Плачинда. ❒ 1939. У Каневі відкрито пам'ятник Шевченкові на його могилі. ❒ 1959. На запорізькому заводі «Комунар» складено перший народний автомобіль «Запорожець».

Турнірна хроніка

Теніс. Бірмінгем (Велика Британія). Турнір III категорії DFS Classic з призовим фондом 200 тисяч доларів. Переможницею стала харків'янка Катерина Бондаренко. Це перший в її кар'єрі виграш турніру серії WTA в одиночному розряді. Наша 21-річна спортовка на тай-брейку третього, вирішального, сету виграла перемогу у 18-річної бельгійки Яніни Вікмайєр — 7:6 (9:7), 3:6, 7:6 (7:4).

Футбол. Першість країни. Перша ліга. 37-й тур. 16 червня. «Львів» — «Сталь» (Алчевськ). 3:0. «Волинь» (Луцьк) — «Енергетик» (Бурштин). 3:4. «Миколаїв» — «Геліос» (Харків). 0:0. «Десна» (Чернігів) — «Динамо-2» (Київ). 2:0. «ІгроСервіс» (Сімферополь) — «Олександрія». 1:2. «Дніпро» (Черкаси) — «Кримтеплиця» (Молодіжне). 2:1. ЦСКА (Київ) — «Оболонь» (Київ). 1:1. «Дністер» (Овідіополь) — «Сталь» (Алчевськ). 2:2. «Севастополь» — «Іллічівець» (Маріуполь). 2:3. «Фенікс-Іллічівець» (Калініно) — «Прикарпаття» (Івано-Франківськ). 1:0.

«Іллічівець» — 82 очки, «Львів» — 73, «Оболонь» — 69, «Десна» — 64, «Динамо-2» — 63, «ІгроСервіс» — 57, «Сталь» А — 55, «Олександрія» 54, «Волинь» — 53, «Миколаїв» — 52, «Дністер» — 49, «Геліос», «Кримтеплиця» — по 47, «Енергетик» 45, «Севастополь» — 43, «Дніпро» — 41, «Фенікс-Іллічівець» — 40, «Прикарпаття» — 39, ЦСКА — 27, «Сталь» Д — 20.

Контрольний матч. «Динамо» (Київ) — «Арсенал» (Київ). 5:0. Голи: Олійник, 9 (п), 50, Гіоане, 37, Мілевський, 56, 59.

«Динамо»: Рибка (Луценко, 46), Романчук, Допілка (Фартушняк, 65), Ващук, Федорів, Михалик (Гавранчич, 46), Гіоане (Морозюк, 46), Нінкович (Шмаков, 46), Алієв (Парцванія, 65), Олійник, Лисенко (Мілевський, 46). **Тренер** — Юрій Сьомін.

«Арсенал»: Погорілий, Карлов (Нечай, 46), Кузнецов, Литовченко, Євсеєв, Старогородцев (Мелорія, 46), Богданов (Заверуленюк, 80), Антоніу, Захаревич (Алан, 46), Батальський (Данішевський, 46), Рибальченко. **Тренер** — Олександр Заваров.

Арбітр — Сергій Шебек (Київ). 16 червня. Київ. Стадіон імені Валерія Лобановського. 5 000 глядачів. 21 градус.

Викинули білого рушника

Бокс. Київ. Палац спорту. Відбувся третій турнір професіоналів, організований промоутерською компанією «K2 East Promotions» цього року. Загалом у рамках вечора відбулося вісім боїв, включаючи головний — за титул Інтерконтинентального чемпіона за версією WBA в напівважкій вазі (до 79,4 кг) В'ячеслава Узєлкова (Україна) і Дениса Шимчича (Словенія).

Здавалося, що невисокий темп був на руку Шимчичу, котрий виступав під другим номером. Так тривало протягом двох стартових раундів і половини третього, як раптом Узєлков точно вистрілив правим кросом, після якого Шимчич звалився, мов підкошений. Він підвівся, але явно не був готовий продовжувати поєдинок. Коли Узєлков пішов на рішуче добивання, секунданти словенця викинули білого рушника. Отже, технічна перемога нашого спортовця.

Сергій МЕЛЬНИК.

Табло чемпіонату

Футбол. Євро-2008. Фінальний турнір. Австрія і Швейцарія.

Третій тур. **Група С. 13 червня.**

Італія—Румунія. 1:1. Цюріх. «Летцигрунда». **Арбітр** — Том-Геннiг Евребе (Норвегія). **Голи**: Пануччі, 57 — Муту, 55.

Нідерланди—Франція. 4:1. Берн. «Стад-де-Суїсс». **Арбітр** — Герберт Фандель (Німеччина). **Голи**: Кайт, 10, ван Персі, 59, Роббен, 72, Снейдер, 90+2 — Анрі, 71.

Учора, коли це число газети вже друкувалося, в групі С відбулися матчі третього туру, котрі й визначили двох чвертьфіналістів.

Група D. 14 червня.

Швеція—Іспанія. 1:2. Інсбрук. «Тіволі-Ной». **Арбітр** — Пітер Вінк (Нідерланди). **Голи**: Ібрагімович, 34 — Торрес, 15, Вілья, 90+2.

Греція—Росія. 0:1. Зальцбург. «Вальс-Зіценгайм». **Арбітр** — Роберто Розетті (Італія). **Гол**: Зирянов, 34.

	В	Н	П	М	О
1. Іспанія	**2**	**0**	**0**	**6—2**	**6**
2. Швеція	**1**	**0**	**1**	**3—2**	**3**
3. Росія	1	0	1	2—4	3
4. Греція	0	0	2	0—3	0

Третій тур. **Група А. 15 червня.**

Швейцарія—Португалія. 2:0. Базель. «Сант-Якоб». **Арбітр** — Конрад Плауц (Австрія). **Голи**: Якін, 71, 83.

Туреччина—Чехія. 3:2. Женева. «Стад-де-Женев». **Арбітр** — Петер Фрейдфельд (Швеція). **Голи**: Арда Туран, 75, Нігат, 87, 89 — Коллер, 34, Плашил, 62.

	В	Н	П	М	О
1. Португалія	**2**	**0**	**1**	**5—3**	**6**
2. Туреччина	**2**	**0**	**1**	**5—5**	**6**
3. Чехія	1	0	2	4—6	3
4. Швейцарія	1	0	2	3—3	3

Група В. 16 червня.

Польща—Хорватія. 0:1. Клагенфурт. «Вертерзеє». **Арбітр** — Кірос Васарас (Греція). **Гол**: Класнич, 52.

Австрія—Німеччина. 0:1. Відень. «Ернст Гаппель». **Арбітр** — Мануель Мехуто Гонсалес (Іспанія). **Гол**: Баллак, 49.

	В	Н	П	М	О
1. Хорватія	**3**	**0**	**0**	**4—1**	**9**
2. Німеччина	**2**	**0**	**1**	**4—2**	**6**
3. Австрія	0	1	2	1—3	1
4. Польща	0	1	2	1—4	1

Визначилися перші чвертьфінальні пари: Португалія—Німеччина (19 червня), Хорватія—Туреччина (20 червня).

Рахунок зрівнявся

Футбол. Позаторік, коли Німеччина приймала ЧС-2006, цю країну відвідала національна студентська збірна України, щоб провести товариські поєдинки. У Мюнхені вона зіграла внічию — 3:3 зі своїми місцевими колегами і перемогла студентську збірну Баварії — 3:2.

У червні минулого року німецькі друзі побували із візитом-відповіддю у столиці України. Наші взяли гору — 2:0. Але мова не про той поєдинок. А про те, як чудово українці приймали німецьких спортовців. Свідчення цього такий епізод. Минулого липня в Римі відбувався чемпіонат Європи серед команд університетів. Там змагалися й українські колективи — чемпіон нашої країни серед ВНЗ «Факел-ІФНТУНГ» (Івано-Франківськ) і бронзовий призер — МАУП (Київ).

Так от, одного дня в кемпінгу, де мешкали всі учасники змагань, до першого віце-президента Всеукраїнської футбольної асоціації студентів (ВФАС) Олега Первушкіна підійшов чорнявий юнак і привітався, мов рідний. З'ясувалося, що він побував у Києві у складі німецької студентської збірної, згадує ті київські дні з великою приємністю. Хлопчина сказав, що в нього на батьківщині дуже чекають чергового приїзду українських колег, бо зустрічі з ними на футбольному полі і просто спілкування — приємні і корисні.

Минув рік і ми прилетіли до Франкфурта-на-Майні. А звідти здійснили ще й 30-кілометровий автобусний марш-кидок на південь землі Гессен, до Дармштадта, де німці призначили нам чергове побачення. До речі, в цьому місті (140 тисяч мешканців) є чотири вищі навчальні заклади. Отже, студентське життя, як кажуть, вирує. Цікаво, що серед дармштадтських студентів зустрічаються також юнаки і дівчата з України.

А ще тут розмістився Європейський центр космічних досліджень. І щоб завершити розповідь про тисячолітній Дармштадт, варто згадати, що там багато історичних і архітектурних пам'яток, парків і скверів, чистого повітря, вулиці та площі охайні і затишні. Нарешті, це — батьківщина двох дружин російських імператорів: Олександра II — Марії Олександрівни (принцеса Максиміліана Вільгельміна Марія Гессенська) і Миколи II — Олександри Федорівни (Аліса Гессен-Дармштадтська).

Німецька збірна прибула на місце зустрічі майже одночасно з нами. І шлях її був набагато довший, ніж наш. Вона провела перед цим три товариські поєдинки в Еквадорі — з місцевою студентською збірною і двома професіональними клубами другого дивізіону. І щоразу студенти з ФРН перемагали з однаковим рахунком — 1:0. До речі, і торік до Києва німці прилетіли з іншого кінця світу — з ПАР. Як бачимо, ця команда збирається часто і проводить багато матчів.

У складі цього колективу багато гравців, кому під... тридцять. І тут мало дивного, бо, як пояснив генеральний консул України у Франкфурті-на-Майні Олександр Новосьолов, учні німецьких шкіл і гімназій навчаються до 20—21 року. Потім майже десятиріччя гризуть вищу науку. Самі собі обирають графіки навчання, іспитів. І паралельно можуть ще й працювати.

Натомість у складі нашого колективу переважна більшість — 18—20-річні. Це виняткововучасники національного чемпіонату ВНЗ. А конкретніше — студенти «МЕГУ-Штурм» (Рівне), університету (Чернівці), МАУП (Київ), Морської академії (Одеса) і торговельного університету (Київ). З невідомих причин не прибули до збірної гравці срібного призера чемпіонату — команди «Факел-ІФНТУНГ» (Івано-Франківськ).

Отож зібралася наша команда вперше перед вильотом до Німеччини. Навіть імен один одного хлопці не знали.

— Вигравати завжди приємно, — сказав Олег Первушкін. — Однак у товариських поєдинків часто-густо інші завдання...

У цій зустрічі наші поступилися — 0:1. Але зіграли гідно. Це не виправдовування, а реальність. Протягом першого тайму гості фактично знайомилися на полі, шукали ігрові зв'язки. Трохи побоювалися значно дорослішого суперника. Можливо, дещо розгубилися, коли на 18-й хвилині зустрічі пропустили м'яча (навісний удар-парашут).

Після перерви наші хлопці зіграли впевненіше і розкутіше. Дії української команди стали конструктивнішими з появою на полі чернівчанина Олександра Крохмалюка. Господарі протягом другого тайму не створили жодного голевого моменту. Натомість українці двічі були близькі до успіху. Спочатку рівненчанин Олександр Гергелюк не влучив у порожні ворота. А потім Олександр Тимервський з Чернівців потужно пробив у «дев'ятку», але виручив воротар.

— Ураховуючи молодий вік вашої команди, — сказав після зустрічі Лутц Гангартнер, куратор студентського футболу у Німецькому футбольному союзі (DFB), — і досвід та вікову перевагу наших гравців, українська команда зіграла з ними на дуже пристойному рівні. Могла й виграти...

Як відомо, збірна України торік на Всесвітній універсіаді в Таїланді виграла золоті медалі. То був зовсім інший колектив. Саме тепер заслужений тренер країни Володимир Лозинський розпочав формування нової команди. До речі, черговий студентський світовий спортивний фестиваль відбудеться вже наступного року в столиці Сербії Белграді.

— Грою команди в Дармштадті майже задоволений, — сказав Володимир Федорович. — Але найбільше мене тішить, що в її складі є п'ять-шість футболістів, котрі цілком здатні претендувати на місце у збірній белградського скликання. Поєдинок зі збірною Німеччини був для нас дуже корисний.

Як розповів Олег Первушкін, у лютому в Києві відбудеться міжнародний турнір. Наша збірна запросила до себе команди Німеччини, Туреччини, Росії і Литви.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Дармштадт—Київ.

На знімку: у другому таймі збірна України багато атакувала.

Фото автора.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2008 рік: для фізичних осіб — 6,00 грн. та 4,00 грн., для підприємств і організацій — 20,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 1559

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

